

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/1395

af 11. august 2022

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Rusland og Tyrkiet

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 9, stk. 4,

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 24. juni 2021 indledte Europa-Kommissionen («Kommissionen») en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Rusland og Tyrkiet («de pågældende lande») på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ («indledningsmeddelelsen»).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 12. maj 2021 af European Steel Association («Eurofer») eller («klageren»). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgreren for visse varer af rustbestandigt stål, som omhandlet i grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettiggende indledningen af undersøgelsen.

1.2. Interesserede parter

- (3) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen særligt ansøgerne, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og myndighederne i Rusland og Tyrkiet, kendte importører og brugere samt sammenslutninger, som den vidste var berørt, om indledningen af undersøgelsen, og opfordrede disse til at deltage.
- (4) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Kommissionen afholdt den 17. september 2021 en høring med en tyrkisk eksporterende producent.

1.3. Stikprøveudtagning

- (5) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 245 af 24.6.2021, s. 21.

1.3.1. Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (6) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af de produktions- og salgsmængder i Unionen, som EU-producenterne havde indberettet i forbindelse med analysen af situationen forud for indledningen af undersøgelsen, hvor der også blev taget hensyn til deres geografiske beliggenhed. Denne foreløbige stikprøve bestod af tre EU-producenter i tre forskellige medlemsstater. Stikprøven tegnede sig for mere end 23 % af produktion og salg i Unionen af samme vare. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve ⁽³⁾. Ingen parter fremsatte bemærkninger inden for den fastsatte frist.
- (7) Under kontrolbesøget hos en af de stikprøveudtagne EU-producenter blev det konstateret, at virksomheden fejlagtigt i sin besvarelse af spørgeskemaet om repræsentativitet og i sin besvarelse af antidumpingspørgeskemaet havde medtaget en betydelig del af oplysningerne vedrørende varer, der ikke er omfattet af undersøgelsen. For at sikre, at en sådan situation ikke påvirkede stikprøvens repræsentativitet, besluttede Kommissionen at bevare den pågældende virksomhed i stikprøven og medtage endnu en virksomhed i stikprøven. Den således fastsatte endelige stikprøve bestod af fire EU-producenter i tre forskellige medlemsstater og tegnede sig for ca. 25 % af den anslåede samlede produktions- og salgsmængde af samme vare i Unionen. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den endelige stikprøve ⁽⁴⁾. Ingen parter fremsatte bemærkninger inden for den fastsatte frist.

1.3.2. Stikprøveudtagning af importører

- (8) For at afgøre, om det er nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen.
- (9) Ingen af de virksomheder, der inden for fristen indsendte et bilag til indledningsmeddelelsen, indberettede import af den pågældende vare. Kommissionen besluttede at opgive at anvende stikprøveudtagning. Der blev ikke fremsat bemærkninger til denne beslutning.

1.3.3. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Rusland

- (10) For at afgøre om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Rusland om at indgive de i indledningsmeddelelsen angivne oplysninger. Kommissionen bad endvidere Den Russiske Føderations faste repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (11) Tre eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i Rusland, der tegner sig for ca. 98 % af den samlede russiske eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, indgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af to virksomheder på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte berørte eksporterende producenter og de russiske myndigheder hørt om udtagelsen af stikprøven.
- (12) Kommissionen modtog bemærkninger til udtagelsen af stikprøven fra PJSC Novolipetsk Steel. Virksomheden påpegede, at der var gode juridiske begrundelser for at gennemføre undersøgelsen over for tre eksporterende producenter i stedet for to, navnlig hvis en af de virksomheder, der oprindeligt var udtaget til at indgå i stikprøven, ville trække sit samarbejde tilbage. En sådan tilbagetrækning ville komplicere fastsættelsen af dumpingmargenen for samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven.
- (13) Virksomheden understregede desuden, at Kommissionen udtog den eksporterende producent PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works i Rusland og dennes dattervirksomhed MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A. Ş i Tyrkiet til stikprøven. Virksomheden hævdede, at de to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter var fælles om en del af deres salgskanaler. Dette ville mindske Kommissionens arbejdsbyrde og således gøre det muligt at undersøge NLMK.

⁽³⁾ Notat til dossieret t21.005164 af 6. juli 2021.

⁽⁴⁾ Notat til dossieret t21.007177 af 21. oktober 2021.

- (14) Efter at have analyseret NLMK's bemærkninger fandt Kommissionen navnlig de påstande, der er beskrevet i betragtning 12, berettigede og besluttede at opgive stikprøveudtagning for så vidt angår de eksporterende producenter i Rusland. Kommissionen underrettede den pågældende virksomhed og de russiske myndigheder om denne beslutning.

1.3.4. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Tyrkiet

- (15) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Tyrkiet om at afgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen anmodede desuden Tyrkiets repræsentation ved Den Europæiske Union om at navngive og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesserede i at deltage i undersøgelsen.
- (16) Otte eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i Tyrkiet, der tegner sig for ca. 100 % af den samlede tyrkiske eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, indgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre virksomheder på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte, berørte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat bemærkninger til den foreslåede stikprøve. Den således fastlagte endelige stikprøve tegnede sig for 62,6 % af den samlede tyrkiske eksportmængde af den pågældende vare til Unionen.

1.4. Individuel undersøgelse

- (17) Én eksporterende producent i Tyrkiet anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. Kommissionen besluttede, at behandlingen af denne anmodning ville have været urimeligt byrdefuld og ville have forhindret en rettidig afslutning af undersøgelsen. Det skyldes den komplekse virksomhedsstruktur i den pågældende virksomhed. Anmodningen om individuel undersøgelse blev derfor afvist.

1.5. Spørgeskemabesvarelser

- (18) Kommissionen fremsendte et spørgeskema til klageren og anmodede de fire stikprøveudtagne EU-producenter ⁽⁵⁾, de tre eksporterende producenter i Rusland og de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter i Tyrkiet om at udfylde de relevante spørgeskemaer, der blev offentliggjort online ⁽⁶⁾ på dagen for indledningen af undersøgelsen.
- (19) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de fire stikprøveudtagne EU-producenter, klageren, de tre eksporterende producenter fra Rusland, de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter fra Tyrkiet og den eksporterende producent fra Tyrkiet, der anmodede om en individuel undersøgelse.

1.6. Kontrolbesøg

- (20) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

EU-producenter:

- Acciaieria Arvedi S.p.A, Cremona, Italien
- ArcelorMittal Poland, Dabrowa Górnicza, Polen
- Marcegaglia Carbon Steel S.p.A, Gazoldo degli Ippoliti, Italien
- U.S. Steel Košice, s.r.o., Košice, Slovakiet

⁽⁵⁾ De tre EU-producenter, der oprindeligt indgik i stikprøven, blev pålagt at udfylde spørgeskemaet efter bekræftelsen af den foreløbige stikprøve den 6. juli 2021, mens den EU-producent, der blev føjet til stikprøven (jf. betragtning 7), blev pålagt at gøre dette den 21. oktober 2021.

⁽⁶⁾ Spørgeskemaer til EU-producenter, eksporterende producenter, importører og brugere var tilgængelige på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2531.

Forhandlere og importører, der er forretningsmæssigt forbundet med de russiske eksporterende producenter:

- MMK Steel Trade AG, Lugano, Schweiz
- NLMK Trading SA, Lugano, Schweiz
- Severstal Export GmbH (»SSE«), Manno, Schweiz
- SIA Severstal Distribution (Severstal Distribution Europe, »SDE«), Riga, Letland

(21) Kommissionen foretog krydstjek uden at aflægge kontrolbesøg af følgende parter:

Sammenslutningen af EU-producenter:

- Eurofer, Bruxelles, Belgien

Eksporterende producenter i Rusland:

- PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works (»MMK«), Magnitogorsk, Rusland
- Novolipetsk Steel (»NLMK«), Lipetsk, Rusland
- PAO Severstal (»PAOS«), Cherepovets, Rusland

Forhandlere på hjemmemarkedet, der er forretningsmæssigt forbundet med de russiske eksporterende producenter:

- LLC Torgovy dom MMK (»TD MMK«), Magnitogorsk, Rusland
- Novolipetsk Steel Service Center LLC (»NSSC«), Lipetsk, Rusland
- Torgovy dom NLMK LLC (»NLMK Shop«), Moscow, Rusland
- JSC Severstal Distribution (Severstal Distribution Russia, »SDR«), Cherepovets, Rusland

Eksporterende producenter i Tyrkiet:

- MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş. (»MMK Turkey«), Dortyol, Tyrkiet
- TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş. (»Tatmetal«), Istanbul, Tyrkiet
- Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş. (»Tezcan«), Kartepe-Kocaeli, Tyrkiet.

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (22) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2017 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).
- (23) Den tyrkiske sammenslutning CIB og en række eksporterende producenter fandt, at den valgte undersøgelsesperiode og den betragtede periode var partisk. De anså perioderne for uhensigtsmæssige, da 2017 var et relativt godt år for stålindustrien, mens 2020 blev negativt påvirket af covid-19-pandemien. De hævdede, at sammenligningen af begge sluttidspunkter ikke ville være repræsentativ for EU-erhvervsgrenens resultater og situation. Nogle af disse parter anmodede om kvartalsanalyser med henblik på en bedre sammenligning.
- (24) Kommissionen afviste påstandene, da både den betragtede periode og undersøgelsesperioden var hensigtsmæssig i betragtning af datoen for klagens indgivelse og de gældende regler. Under alle omstændigheder foretages Kommissionens analyse ikke ud fra en sammenligning af referenceåret med undersøgelsesperioden, men ud fra tendenser i hele den pågældende periode og omfatter faktorer, der muligvis påvirker markedet for rustbestandigt stål i Unionen og medregnede disse i undersøgelsen, som det bl.a. fremgår af afsnit 5 nedenfor.

- (25) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var CIB og en række eksporterende producenter uenige i Kommissionens holdning. De fremførte, at Kommissionen burde have taget hensyn til udviklingen efter undersøgelsesperioden, da priserne på varmgalvaniserede produkter, herunder rustbestandigt stål, i de første 8 måneder af 2021 samt den gennemsnitlige margin på varmgalvaniserede stålprodukter i forhold til varmvalsedede produkter i oprullet stand ville være steget kraftigt i Unionen. Samtidig ville EU-erhvervsgrenens produktionsniveauer i 2021 være blevet genoprettet til niveauerne i 2019. Med henvisning til Rettens dom i sagen Rusal Armenal ZAO mod Rådet⁽⁷⁾ hævdede de derfor, at disse udviklingstendenser udgør nye faktiske omstændigheder, der gør den foreslåede antidumpingtold åbenbart uhensigtsmæssig, og at Kommissionen skal tage disse forhold i betragtning, herunder ved at udvide undersøgelsesperioden til at omfatte 2021 og første kvartal af 2022.
- (26) Kommissionen analyserede denne påstand. Den konstaterede, at stigningen i salgspriserne i 2021 som sådan ikke er tegn på en forbedring af EU-erhvervsgrenens rentabilitet uanset omfanget. Kommissionen bemærkede faktisk, at en prisstigning kun kan have en positiv indvirkning på erhvervsgrenens situation sammenlignet med det foregående år, hvis den er betydeligt højere end omkostningsstigningen i samme periode. Der blev ikke fremlagt beviser herfor. Med hensyn til produktionen erkendte Kommissionen, at visse producenter i 2021 havde haft problemer med at imødekomme den store efterspørgsel efter rustbestandigt stål på visse tidspunkter, navnlig i begyndelsen af det pågældende år. Den understregede dog, at dette var et midlertidigt fænomen, og at den ikke rådede over oplysninger, der tydede på, at dette ville vedrøre erhvervsgrenen som helhed. Kommissionen fandt derfor, at ingen af de påstande, som de berørte parter havde gjort gældende, viste, at den nye udvikling efter undersøgelsesperioden ville gøre den foreslåede antidumpingtold åbenbart uhensigtsmæssig. Kommissionen afviste således påstanden.

1.8. Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger

- (27) I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 1, var fristen for indførelse af midlertidige foranstaltninger den 23. februar 2022. Den 26. januar 2022 underrettede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a, stk. 2, de interesserede parter om, at den ikke havde til hensigt at indføre midlertidige foranstaltninger, og gav de interesserede parter mulighed for at indgive supplerende oplysninger og/eller blive hørt. Ingen af parterne fremsatte bemærkninger eller anmodede om at blive hørt.
- (28) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte den russiske regering («GOR»), at det forhold, at der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger, betød, at EU-erhvervsgrenen var stabil og ikke havde behov for indgriben fra Kommissionens side for at forhindre skade. Kommissionen afviste denne påstand. I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 1, kan der indføres midlertidige foranstaltninger. Kommissionen er ikke forpligtet til at indføre midlertidige foranstaltninger, hvis EU-erhvervsgrenen lider skade. Der kan derfor ikke drages konklusioner vedrørende EU-erhvervsgrenens situation, hvis Kommissionen beslutter ikke at indføre midlertidige foranstaltninger, men at fortsætte undersøgelsen i stedet, sådan som den havde gjort i denne sag.
- (29) Da der ikke blev indført foreløbige antidumpingforanstaltninger, blev der ikke foretaget registrering af importen.

1.9. Efterfølgende procedure

- (30) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner.
- (31) Efter analysen af de indsamlede og efterprøvede data underrettede Kommissionen MMK og PAOS om, at den agtede at anvende de foreliggende faktiske oplysninger på visse dele af deres spørgeskemabesvarelser, jf. grundforordningens artikel 18. Kommissionen gav virksomhederne mulighed for at fremsætte bemærkninger. Årsagerne til anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger og virksomhedernes bemærkninger er behandlet i afsnit 3.1.2 i denne forordning.
- (32) Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat.

(7) Rettens dom af 25. januar 2017 i sag T-512/09, RENV Rusal Armenal ZAO mod Rådet, ECLI:EU:T:2017:26, præmis 130.

- (33) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af rustbestandigt stål med oprindelse i Rusland og Tyrkiet («den endelige fremlæggelse af oplysninger»). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (34) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev der modtaget bemærkninger fra klageren, GOR, alle tre russiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, den tyrkiske regering («GOT»), alle tre tyrkiske samarbejdsvillige eksporterende producenter og sammenslutningen af tyrkiske ståleksportører. Der blev anmodet om og afholdt høringer med MMK, NLMK, GOT, Tezcan og sammenslutningen af tyrkiske ståleksportører. De bemærkninger, der blev fremsat af parterne og/eller fremsat under høringerne, behandles i de respektive dele af denne forordning.
- (35) Efter de individuelle supplerende endelige oplysninger anmodede Tezcan og MMK desuden høringskonsulenten om dennes mellemkomst.
- (36) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde CIB gældende, at antidumpingforanstaltningerne burde suspenderes i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 4, som følge af markedsændringer, der opstod efter udløbet af undersøgelsesperioden. CIB henviste især til kraftige stigninger i priserne på rustbestandigt stål siden udgangen af undersøgelsesperioden, en efterfølgende stærkt forbedret rentabilitet for visse EU-producenter og til sanktionerne over for Rusland, som skulle garantere, at det er usandsynligt, at skaden vil opstå igen som følge af suspensionen.
- (37) I henhold til artikel 14, stk. 4, kan foranstaltningerne kun suspenderes, hvis det er usandsynligt, at den skade, der forvoldes EU-erhvervsgrenen, vil opstå igen som følge af suspensionen. Kommissionen har ingen oplysninger i sagsakterne til støtte for, at EU-erhvervsgrenens situation blev forbedret efter udgangen af undersøgelsesperioden, således at skaden sandsynligvis ikke vil opstå igen. Det forhold, at priserne på rustbestandigt stål kan være steget efter undersøgelsesperioden kan ikke alene danne grundlag for en konklusion om, at EU-erhvervsgrenen ikke længere lider skade, selv hvis man godtog CIB's påstand om, at »visse EU-producenters« rentabilitet var steget. Indledningen af undersøgelsen kan nemlig i sig selv have haft disse virkninger, og de ville således hurtigt forsvinde, hvis de endelige foranstaltninger blev suspenderet. Kommissionen kan kun suspendere foranstaltningerne efter en grundig analyse af EU-erhvervsgrenens situation efter undersøgelsesperioden og af de påståede ændringer i markedsvilkårene, hvilket kræver indsamling af detaljerede oplysninger. Denne vurdering foretages normalt uden for undersøgelsesproceduren, navnlig når sådanne påstande indgives på et sent tidspunkt og uden den nødvendige dokumentation, således som det var tilfældet i den foreliggende sag.
- (38) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOR, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 hvad angår to russiske eksporterende producenter ikke var berettiget, da virksomhederne udviste samarbejdsvilje, indsendte omfattende besvarelser af spørgeskemaet og anmodningen om yderligere oplysninger, herunder foreløbige beregninger, og foretog de ønskede korrektioner. Desuden påpegede GOR, at brevene om anvendelsen af artikel 18 blev fremsendt mere end en måned efter afslutningen af kontroller og krydstjek uden kontrolbesøg.
- (39) Kommissionen bemærkede, at årsagerne til anvendelsen af grundforordningens artikel 18 blev behørigt meddelt og forklaret over for de respektive virksomheder, efter at alle oplysninger fra spørgeskemaet og svarene på mangelskrivelserne og under kontrolbesøgene og krydstjekkene uden kontrolbesøg var blevet behørigt analyseret. Hvad angår PAOS, er emnet behandlet nærmere i betragtning 93-109. Hvad angår MMK, er årsagerne forklaret i betragtning 75-90 generelt set og af fortrolighedshensyn i mere detaljeret form i den virksomhedsspecifikke fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen afviste således GOR's påstande vedrørende anvendelsen af grundforordningens artikel 18.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (40) Den pågældende vare er fladvalsede varer af jern eller legeret stål eller ulegeret stål, belagt eller overtrukket ved varmgalvanisering med zink og/eller aluminium og/eller magnesium, også legeret med silicium, kemisk passiveret, med eller uden yderligere overfladebehandling, såsom oliering eller forsegling, og med indhold af: kulstof på ikke over 0,5 vægtprocent, aluminium på ikke over 1,1 vægtprocent, niobium på ikke over 0,12 vægtprocent, titan på ikke over 0,17 vægtprocent og vanadium på ikke over 0,15 vægtprocent, som foreligger i oprullet stand, afkortede plader og smalle båndjern, med oprindelse i Rusland og Tyrkiet, og som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7210 41 00, ex 7210 49 00, ex 7210 61 00, ex 7210 69 00, ex 7210 90 80, ex 7212 30 00, ex 7212 50 61, ex 7212 50 69, ex 7212 50 90, ex 7225 92 00, ex 7225 99 00, ex 7226 99 30 og ex 7226 99 70 (Taric-kode:

7210 41 00 20, 7210 41 00 30, 7210 49 00 20, 7210 49 00 30, 7210 61 00 20, 7210 61 00 30, 7210 69 00 20, 7210 69 00 30, 7210 90 80 92, 7212 30 00 20, 7212 30 00 30, 7212 50 61 20, 7212 50 61 30, 7212 50 69 20, 7212 50 69 30, 7212 50 90 14, 7212 50 90 92, 7225 92 00 20, 7225 92 00 30, 7225 99 00 22, 7225 99 00 23, 7225 99 00 41, 7225 99 00 92, 7225 99 00 93, 7226 99 30 10, 7226 99 30 30, 7226 99 70 13, 7226 99 70 93 og 7226 99 70 94 («den pågældende vare»).

Følgende varer er udelukket:

- varer af rustfrit stål, af silicium-elektrisk stål og af hurtigstål
- varer, der kun er varmvalsede eller koldvalsede.

- (41) Rustbestandigt stål fremstilles ved overtrækning af stål i oprullet stand, plader og bånd gennem nedsænkning i smeltet metal eller en zinkmetallegering. Overtræksmetallet går i forbindelse med det underliggende stål ved en metallurgisk reaktion og danner en legeringsstruktur med flere lag, hvilket resulterer i en overtrækning, der er metallurgisk forbundet med stålet. Produktets overflade behandles desuden med kemisk passivering for at beskytte overfladen mod fugtighed og mindske risikoen for dannelse af korrosionsprodukter under opbevaring og transport.
- (42) Rustbestandigt stål anvendes hovedsageligt i byggesektoren til forskellige beklædningsbygge materialer, men også til fremstilling af husholdningsapparater, dybtræknings- og stansningsprocesser samt små svejsede rør.

2.2. Samme vare

- (43) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- den pågældende vare
 - den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Rusland og Tyrkiet, og
 - den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgruppen.
- (44) Kommissionen besluttede, at disse varer derfor er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. Påstande vedrørende varedækningen

- (45) En importør anmodede om, at rustbestandigt stål med en tykkelse på under 0,40 mm («tynde størrelser») blev udelukket fra undersøgelsen. Parten hævdede, at tynde størrelser, der er mere arbejdskraftintensive og dyrere, udgør et særskilt segment, der produceres i utilstrækkelige mængder af EU-erhvervsgruppen. Parten tilføjede, at udelukkelsen af tynde størrelser ikke ville mindske den korrigerende virkning af de foranstaltninger, som klagerne ønskede, mens indførelsen af antidumpingforanstaltninger over for tynde størrelser ville skade brugerne (da de ikke vil have adgang til sådanne varer til konkurrencedygtige priser).
- (46) Kommissionen fandt, at anmodningen var ubegrundet, da EU-erhvervsgruppen samlet set har produktionskapacitet for alle krævede størrelser af rustbestandigt stål⁽⁸⁾. Kommissionen fandt også, at alle typer rustbestandigt stål, uanset størrelse eller importsted, fremstilles på produktionslinjer til varmgalvanisering og har de samme egenskaber med hensyn til grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed. Kommissionen afviste derfor anmodningen om udelukkelse.
- (47) Tezcan, der er en tyrkisk producent af bl.a. rustbestandigt stål belagt med aluzink anmodede om, at rustbestandigt stål belagt med aluzink blev udelukket fra foranstaltningernes anvendelsesområde. Ifølge parten er varer af rustbestandigt stål belagt med aluzink et særskilt segment af rustbestandigt stål, som ikke konkurrerer med varer fremstillet af EU-erhvervsgruppen. Parten anførte, at varer af rustbestandigt stål belagt med aluzink ikke blev fremstillet i Unionen »i kommercielt rentable mængder«, og at den EU-producent, der fremstillede en sådan vare, ikke var i stand til at levere den mængde rustbestandigt stål belagt med aluzink, der var nødvendig for at kunne dække efterspørgslen i Unionen.

⁽⁸⁾ I det ikke-fortrolige dossier t21.005520 fremlagde klageren en liste over 9 EU-producenter og webkatalogsider, der viste, at disse producenter kan producere rustbestandigt stål med en tykkelse på under 0,40 mm.

- (48) Kommissionen fandt, at anmodningen var ubegrundet, da EU-erhvervsgrenen samlet set har produktionskapacitet for rustbestandigt stål belagt med aluzink, selv om der midlertidigt var en begrænset EU-produktion af rustbestandigt stål belagt med aluzink. Kommissionen konstaterede også, at alle typer rustbestandigt stål, uanset deres overtrækning, fremstilles på produktionslinjer til varmgalvanisering. Desuden har rustbestandigt stål belagt med aluzink og rustbestandigt stål med andre overtrækninger de samme egenskaber med hensyn til deres grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed⁽⁹⁾. Kommissionen afviste derfor anmodningen om udelukkelse.
- (49) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Tezcan sin anmodning. Virksomheden anførte, at der ikke var nogen EU-produktion som følge af finansiell dårlig forvaltning hos den eneste EU-producent af rustbestandigt stål belagt med aluzink. Tezcan insisterede på, at rustbestandigt stål belagt med aluzink og rustbestandigt stål belagt med zink var helt forskellige produkter — fysisk, kemisk og teknisk — nemlig som følge af produktionsprocessen for rustbestandigt stål belagt med aluminiumszink og visse egenskaber ved aluzink.
- (50) Kommissionen fandt, at Tezcans begrundelse for anmodningen var ubegrundet, eftersom den producent, som Tezcan nævnte, havde en levedygtig forretningsplan og forblev en levedygtig del af EU-erhvervsgrenen. Kommissionen havde også konstateret, at alle typer rustbestandigt stål, uanset overtrækning, fremstilles på anlæg til varmgalvanisering, hvilket blev anerkendt af Tezcan, idet virksomheden bemærkede, at den eneste EU-producent af rustbestandigt stål belagt med aluzink har et anlæg til varmgalvanisering med to udskiftelige beholdere, alt efter om producenten ønskede at fremstille rustbestandigt stål belagt med aluzink eller andre produkter. Desuden underminerer påstanden om, at ikke alle rustbestandige stålovertrækninger har nøjagtig de samme egenskaber, ikke det forhold, at rustbestandigt stål belagt med aluzink og rustbestandigt stål med andre overtrækninger har de samme egenskaber med hensyn til deres grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, deres endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed⁽¹⁰⁾. Kommissionen afviste derfor anmodningen om udelukkelse.

3. DUMPING

3.1. Rusland

3.1.1. Normal værdi

- (51) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver samarbejdsvillig eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af dennes samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På den baggrund var det samlede salg for hver af de samarbejdsvillige eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.
- (52) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen.
- (53) Kommissionen undersøgte dernæst, om hjemmemarkedssalget for denne samarbejdsvillige eksporterende producent på hjemmemarkedet for hver varetype, der er identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen.
- (54) Kommissionen fastslog, at MMK ikke solgte én varetype i repræsentative mængder på hjemmemarkedet. Desuden solgte alle tre russiske samarbejdsvillige eksporterende producenter slet ikke visse varetyper på hjemmemarkedet.

⁽⁹⁾ I det ikke-fortrolige dossier 21.005520 fremlagde klageren eksempler, støttet af de gældende EU-standarder, på, at rustbestandigt stål belagt med aluzink og rustbestandigt stål med andre overtrækninger kan anvendes skiftevis i byggeriet.

⁽¹⁰⁾ I det ikke-fortrolige dossier t22.003396 fremlagde klageren eksempler, støttet af de gældende EU-standarder, på, at rustbestandigt stål belagt med aluzink og rustbestandigt stål med andre overtrækninger kan anvendes indbyrdes udskifteligt i visse produkter inden for metalrammer, tag- og yderbeklædninger.

- (55) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (56) Den normale værdi baseres på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:
- salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og
 - den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (57) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.
- (58) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i undersøgelsesperioden, hvis:
- mængden af rentabelt salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller
 - den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype er lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (59) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at alt efter varetype var 47-100 % af det samlede hjemmemarkedssalg for MMK, 43-100 % af det samlede hjemmemarkedssalg for NLMK og 24-100 % af det samlede hjemmemarkedssalg for PAOS rentabelt, og deres vejede gennemsnitlige salgspris var højere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi blev derfor beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden eller som et vejet gennemsnit udelukkende af det rentable salg.
- (60) For de varetyper, hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lavere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit af det rentable salg af den pågældende varetype.
- (61) Hvis der ikke var noget salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvis en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (62) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til de samarbejdsvillige eksporterende producenters gennemsnitlige produktionsomkostninger ved samme vare i undersøgelsesperioden:
- de samarbejdsvillige eksporterende producenters vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«-omkostninger) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og
 - de samarbejdsvillige eksporterende producenters vejede gennemsnitlige fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden.
- (63) For de varetyper, der ikke solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, blev de gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjenesten ved transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet for disse typer tilføjet. For de varetyper, der slet ikke blev solgt på hjemmemarkedet, blev de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjenesten ved alle transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet tilføjet.
- (64) Produktionsomkostningerne blev justeret, hvor det var berettiget, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. Alle tre samarbejdsvillige eksporterende producenter indkøbte visse råmaterialer fra forretningsmæssigt forbundne leverandører. Kommissionen undersøgte, om disse råmaterialer blev indkøbt til priser på armslængdevilkår, og justerede om nødvendigt produktionsomkostningerne, så de i rimeligt omfang afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.

- (65) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede NLMK, at sådanne justeringer var uberettigede, navnlig fordi Kommissionen ikke tog hensyn til virkningen af fragtomkostninger på prisen på de undersøgte råmaterialer, der blev solgt til NLMK og til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på forskellige leveringsbetingelser, selv om disse oplysninger var tilgængelige. Kommissionen accepterede påstanden vedrørende visse råmaterialer og justerede den normale værdi i overensstemmelse hermed. Genberegningen blev fremlagt for virksomheden.
- (66) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde PAOS gældende, at justeringen af råmaterialeomkostningerne i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, var ulovlig. Virksomheden gjorde navnlig gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, gav Kommissionen mulighed for at afvige fra virksomhedens optegnelser i to situationer: a) hvis optegnelserne ikke var i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i det pågældende land, og b) i tilfælde hvor optegnelserne ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. Med hensyn til den anden situation henviste virksomheden til punkt 6.97 i rapporten fra WTO's appelorgan i Ukraine — Ammoniumnitrat (Rusland) ⁽¹¹⁾, ifølge hvilken »den anden betingelse i artikel 2.2.1.1, første punktum, [i WTO's antidumpingaftale] vedrører, hvorvidt de optegnelser, som den undersøgte eksportør eller producent fører på passende vis og i tilstrækkelig grad svarer til eller gengiver de omkostninger, som den undersøgte eksportør eller producent har afholdt, og som har en reel forbindelse med produktionen og salget af den pågældende specifikke vare«.
- (67) Kommissionen bemærkede, at punkt 6.97 i appelorganets rapport om Ukraine — Ammoniumnitrat (Rusland) bør tages i betragtning i den sammenhæng, der fremgår af de forudgående punkter. Allerede i sagen EU — Biodiesel (Argentina) ⁽¹²⁾ godkendte appelorganet, at råmaterialepriserne mellem forretningsmæssigt forbundne parter kunne anses for ikke at være på armslængdevilkår og derfor kunne afvises. Punkt 6.97 i appelorganets rapport i Ukraine — Ammoniumnitrat (Rusland) præciserede yderligere, at de situationer, der er nævnt i panelrapporten i EU — Biodiesel (Argentina), ikke bør forstås som tidsubegrænsede undtagelser, men bør undersøges fra sag til sag. I den foreliggende sag afviste Kommissionen priserne på visse råmaterialer indkøbt af PAOS hos forretningsmæssigt forbundne leverandører efter en korrekt analyse og således i fuld overensstemmelse med WTO-reglerne. Kommissionen sammenlignede den forretningsmæssigt forbundne leverandørs priser til PAOS med de priser, som den forretningsmæssigt forbundne leverandør opkrævede hos ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. På dette grundlag fandt Kommissionen, at den forretningsmæssigt forbundne leverandørs priser til PAOS ikke var på armslængdevilkår. Denne påstand blev derfor afvist.
- (68) PAOS hævdede også, at Kommissionen ikke anvendte den korrekte metode ved analysen af, om prisen på visse råmaterialer, der blev betalt mellem PAOS og dens forretningsmæssigt forbundne leverandører, var på armslængdevilkår. Virksomheden hævdede, at Kommissionen burde have sammenlignet de priser, som PAOS betalte, når den købte et råmateriale hos dens forretningsmæssigt forbundne leverandører, med de priser, der blev opkrævet af uafhængige leverandører.
- (69) Hertil bemærkede Kommissionen, at det var fast praksis at anvende den forretningsmæssigt forbundne leverandørs priser til analysen af priser på armslængdevilkår. I det foreliggende tilfælde var salgspriserne hos den forretningsmæssigt forbundne leverandør til PAOS og til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder tilgængelige og verificerede. Kommissionen fandt det således hensigtsmæssigt at anvende de verificerede oplysninger i sin analyse. Desuden har virksomheden ikke givet nogen forklaring på prisforskellen ud over forholdet mellem leverandøren og PAOS. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (70) Endelig kommenterede PAOS en række tekniske detaljer med hensyn til analysen af priser på armslængdevilkår. For det første gjorde virksomheden indsigelse mod afvisningen af finansielle indtægter ved beregningen af det tab, som kulleleverandøren havde genereret. For det andet hævdede virksomheden, at Kommissionen i prissammenligningen ikke korrekt afspejlede forskellene i visse kulkvaliteter, som PAOS havde købt. For det tredje påpegede virksomheden en skrivfejl i beregningen af det samlede kulforbrug. For det fjerde hævdede virksomheden, at Kommissionen med urette sammenlignede salgsprisen på jernmalmpellets til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder med den videresalgspris, som PAOS forlangte for jernmalmpellets, som blev købt hos den forretningsmæssigt forbundne leverandør alene med henblik på deres videresalg. For det femte hævdede

⁽¹¹⁾ Appelorganets rapport Ukraine — Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate, DS493, punkt 6.97.

⁽¹²⁾ Panelrapport, DS473 — EU — Biodiesel (Argentina), punkt 7.232.

virksomheden, at Kommissionen ikke tog hensyn til forskellene i leveringsbetingelser og dermed i fragtomkostninger, der indgik i salgsprisen på jernmalmpellets, når de blev leveret til PAOS og til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder. Og for det sjette, i tilfælde hvor Kommissionen gennemførte prisanalysen for en bred kategori af jernmalmpellets (fluxet og ikke-fluxet), hævdede virksomheden, at visse pellets, for hvilke oplysningerne ikke var angivet i købslisten, burde betragtes som enten fluxet eller ikke-fluxet.

- (71) Kommissionen undersøgte påstandene og konkluderede, at punkt to, tre og fire, der er beskrevet i betragtning 70, berettigede til en korrektion i beregningen af omkostningsjusteringen. Hertil sammenlignede Kommissionen prisen på den pågældende kulkvalitet med den kulkvalitet, der mest lignede, korrigerede skrivefejlen i beregningen af det samlede kulforbrug og anvendte salgsprisen på jernmalmpellets til PAOS's forbrug i forbindelse med analysen af priser på armslængdevilkår. De korrigerede tal blev fremlagt igen for virksomheden.
- (72) Kommissionen afviste dog de påstande, der er beskrevet i punkt 1, 5 og 6 i betragtning 70 af følgende årsager:
- Finansielle indtægter blev afvist, da disse blev genereret af renter fra ydede lån. Derfor fandt Kommissionen, at sådanne indtægter ikke var knyttet til produktion og salg af råmateriale.
 - Kommissionen kunne ikke tage hensyn til forskelle i fragtomkostninger i salgsprisen for transaktioner på forskellige leveringsbetingelser, eftersom hverken den forretningsmæssigt forbundne leverandør eller PAOS indberettede de afholdte fragtomkostninger.
 - Oplysningerne fra PAOS vedrørende visse typer jernmalmpellets, der er fluxet eller ikke-fluxet, kunne ikke verificeres på dette tidspunkt i undersøgelsen. Virksomheden fremlagde heller ingen dokumentation til støtte for sine påstande.

3.1.2. Eksportpris

- (73) De russiske samarbejdsvillige eksporterende producenter eksporterede til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der fungerede som importør i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, eller gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere i et tredjeland.
- (74) MMK indberettede salg af rustbestandigt stål til Unionen via MMK Steel Trade, som er en forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz, og via en anden virksomhed i Schweiz, som ifølge MMK ikke er forretningsmæssigt forbundet (»den schweiziske forhandler«).
- (75) Med hensyn til den schweiziske forhandler undersøgte Kommissionen, hvilket forhold virksomheden har til MMK. Kommissionen analyserede navnlig offentligt tilgængelige dokumenter udstedt af MMK, som f.eks. MMK-gruppens ⁽¹³⁾ konsoliderede regnskaber, fremlæggelse af oplysninger om transaktioner med interesserede parter ⁽¹⁴⁾, årsberetninger og bilag hertil ⁽¹⁵⁾ samt lettilgængelige oplysninger i markedsdatabaser, som f.eks. Dun & Bradstreet.
- (76) De oplysninger, som virksomheden fremlagde, og som Kommissionen indsamlede fra andre kilder, medførte, at Kommissionen konkluderede, at MMK gav vildledende oplysninger om sit forhold til den schweiziske forhandler, hvilket vanskeliggjorde undersøgelsen. Af fortrolighedshensyn er den analyse, der førte til Kommissionens konklusion, kun blevet forelagt MMK.

⁽¹³⁾ PJSC MMK og dattervirksomheder. Konsoliderede årsregnskaber for det år, der afsluttedes den 31. december 2012, 2013 og 2014. Findes på: <https://mmk.ru/en/investor/results-and-reports/financial-results/> (senest tilgået den 25. oktober 2021).

⁽¹⁴⁾ Fremlæggelsen af »Making of an interested-party transaction by the Issuer«. Findes på <https://mmk.ru/en/about/corporate-governance/disclosure-of-information/essential-facts/>). Pr. den 4. april 2022 var denne placering på virksomhedens websted ikke tilgængelig. Dokumenterne er fortsat offentligt tilgængelige på onlineportalen for centret for offentliggørelse af virksomhedsoplysninger i LLC Interfax, <https://e-disclosure.ru/portal/company.aspx?id=9&attempt=1> (senest tilgået den 4. april 2022).

⁽¹⁵⁾ Bilag til MMK's årsberetning for 2017. Findes på: <https://mmk.ru/en/investor/results-and-reports/annual-reports/> (senest tilgået den 4. april 2022).

- (77) Som følge heraf havde Kommissionen hverken oplysninger om videresalgspriserne for transaktioner til den første uafhængige kunde i Unionen ved salg via den schweiziske forhandler eller om dennes konkrete funktioner, og den var derfor ikke i stand til at fastsætte eksportprisen for én af virksomhedens salgskanaler på EU-markedet. Kommissionen underrettede derfor virksomheden om, at den havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 18 i forbindelse med de oplysninger, den undlod at fremlægge.
- (78) De redegørelser, som MMK fremlagde efter skrivelsen om artikel 18, ændrede ikke ved Kommissionens konklusion om, at MMK gav vildledende oplysninger om sit forhold til den schweiziske forhandler, hvilket vanskeliggjorde undersøgelsen. Af fortrolighedshensyn blev analysen af MMK's bemærkninger til den påtænkte anvendelse af grundforordningens artikel 18 kun forelagt MMK.
- (79) Som følge heraf bekræftede Kommissionen anvendelsen af grundforordningens artikel 18 over for salget på EU-markedet, som blev foretaget af den schweiziske forhandler. I den forbindelse baserede Kommissionen fastsættelsen af dumpingmargenen for denne salgskanal på de dumpingmargener, der var beregnet for salg foretaget gennem MMK Steel Trade.
- (80) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte MMK, at Kommissionen begik en fejl ved at anvende grundforordningens artikel 18 på MMK i forbindelse med den schweiziske forhandler. I den forbindelse påstod virksomheden, at Kommissionen undlod at tage hensyn til visse dokumenter fra MMK, og den gentog sin forklaring med hensyn til de modstridende oplysninger, som Kommissionen havde konstateret. MMK fremførte også, at Kommissionen i sin udvælgelse af de foreliggende faktiske oplysninger tilsidesatte den retlige standard, der er fastsat i grundforordningens artikel 18, ved at vælge oplysninger med det specifikke formål at straffe MMK gennem anvendelsen af de foreliggende negative faktiske oplysninger, hvilket er helt uforeneligt med formålet med grundforordningens artikel 18.
- (81) MMK forelagde ingen ny dokumentation vedrørende forholdet til den schweiziske forhandler. Kommissionen havde allerede nøje analyseret alle oplysninger, herunder de dokumenter, som virksomheden henviste til. Desuden fandt Kommissionen, at virksomheden ikke fremlagde dokumentation til støtte for forklaringen i forbindelse med de modstridende oplysninger om forholdet mellem MMK og den schweiziske forhandler. Kommissionen bekræftede således anvendelsen af grundforordningens artikel 18.
- (82) Hvad angår påstanden om, at Kommissionen tilsidesatte den retlige standard i grundforordningens artikel 18, er Kommissionen uenig. Som forklaret ovenfor var Kommissionen ikke i stand til at fastsætte eksportprisen for en hel salgskanal for virksomhedens salg på EU-markedet og baserede derfor dumpingmargenen for denne salgskanal på de dumpingmargener, der var beregnet for salg foretaget via en forretningsmæssigt forbundet forhandler, MMK Steel Trade, for hvilket den kunne fastsætte eksportprisen.
- (83) Denne tilgang er helt i overensstemmelse med de relevante WTO-regler og EU-retten. Ifølge WTO-panelets rapport om USA — Antidumping- og udligningstold på visse varer og anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger ⁽¹⁶⁾ skal undersøgelsesmyndighederne ved anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger på en upartisk og objektiv måde udvælge de foreliggende faktiske oplysninger, der udgør et rimeligt alternativ til de manglende »nødvendige« oplysninger i de specifikke kendsgerninger og omstændigheder i en given sag. I den forbindelse skal undersøgelsesmyndigheder tage hensyn til alle de kendsgerninger, som disse har adgang til. Ved udvælgelsen af alternative oplysninger kræver artikel 6.8 i antidumpingaftalen ikke, at undersøgelsesmyndigheder udvælger de oplysninger, der er mest »gunstige« for den ikke-samarbejdsvillige part. Undersøgelsesmyndigheder kan tage hensyn til de proceduremæssige omstændigheder, hvor der mangler oplysninger, men i artikel 6.8 accepteres ikke valget af alternative faktiske oplysninger med henblik på at straffe den berørte part.
- (84) Kommissionens tilgang fulgte helt denne fremgangsmåde. Den anvendte på en objektiv måde MMK's faktiske og verificerede prisadfærd, der var blevet konstateret i en salgskanal, for hvilken Kommissionen var i stand til at kontrollere de relevante data, og anvendte denne som model for prisadfærden for den kanal, hvor der ikke forelå data. Den anvendte et gennemsnitligt dumpingbeløb for en varetype, der var repræsentativ for virksomhedens kendte dumpingpotentiale i undersøgelsesperioden. I de tilfælde, hvor virksomheden valgte ikke at oplyse Kommissionen om en stor del af sit eksportsalg, kan det ikke siges at være subjektivt eller straffende at anvende en faktisk og verificeret prisadfærd, som virksomheden har benyttet sig af i undersøgelsesperioden, som model. Det

⁽¹⁶⁾ Panelrapport, *US — Anti-Dumping og Countervailing Duties (Korea)*, WT/DS539/R, punkt 7.36. Jf. også WT/DS436/AB/R *US — Carbon Steel (India)*, appelorganets rapport, punkt 4.421.

fører til så nøjagtige dumping- og skadesmargener som muligt i forbindelse med virksomhedens betydelige mangel på samarbejdsvilje og er således i overensstemmelse med den af MMK nævnte WTO-retspraksis. Kommissionen afviste derfor påstanden.

- (85) Som omhandlet i betragtning 35 anmodede MMK om en høring med høringskonsulenten. Under høringen påpegede MMK, at Kommissionen i sin skrivelse om artikel 18 erklærede, at den ville anvende grundforordningens artikel 18, stk. 3. Virksomheden anmodede om en præcisering af retsgrundlaget, da dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger kun nævnte grundforordningens artikel 18. Hertil hævdede virksomheden, at Kommissionen burde have anvendt bestemmelserne i grundforordningens artikel 18, stk. 3, da MMK besvarede alle Kommissionens anmodninger om nødvendige oplysninger, ikke afgav vildledende oplysninger og ikke hindrede undersøgelsen. Virksomheden fremførte også, at Kommissionen aldrig havde anmodet om oplysninger om den schweiziske forhandlers eksportpriser. Endelig gentog MMK, at Kommissionen tilsidesatte den retlige standard i grundforordningens artikel 18, når den anvendte de foreliggende faktiske oplysninger.
- (86) Henvisningen til artikel 18, stk. 3, i skrivelserne om artikel 18 var faktisk en indlysende skrivefejl, da det også fremgik af skrivelserne, at Kommissionens tjenestegrene konkluderede, at MMK fremlagde vildledende oplysninger og derved vanskeliggjorde undersøgelsen, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1. Det fremgår klart af ordlyden af skrivelserne om artikel 18 og sagens faktiske omstændigheder, at betingelserne for accept af mangelfulde oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 3, ikke var opfyldt, da oplysningerne — eksportpriserne til den første uafhængige kunde — ikke blev fremlagt og derfor ikke kunne verificeres. Det er endvidere klart, at parten ikke handlede efter bedste evne. Kommissionen bemærkede også, at MMK's svar på skrivelserne om artikel 18 utvetydigt viste, at MMK forstod, at omstændighederne medførte anvendelse af grundforordningens artikel 18, stk. 1, og at Kommissionen ville gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Af den grund argumenterede MMK i dette svar for, hvilke oplysninger der skulle anvendes i stedet for de udeladte data.
- (87) Den omstændighed, at der ikke var nogen henvisning til grundforordningens artikel 18, stk. 3, i dokumentet med generelle oplysninger bekræftede desuden, at henvisningen til grundforordningens artikel 18, stk. 3, var en skrivefejl.
- (88) Med hensyn til påstandene i betragtning 85 vedrørende virksomhedens samarbejde bemærkede Kommissionen, at virksomheden vildledte Kommissionen med hensyn til det etablerede forhold mellem MMK og den schweiziske forhandler, da den fortsat hævdede, at virksomhederne ikke var forretningsmæssigt forbundne. Desuden fremlagde virksomheden ikke den schweiziske forhandlers eksportpriser, dvs. de oplysninger, der var nødvendige for at fastsætte dumpingmargenen. Kommissionen fandt, at virksomheden med urette hævdede, at Kommissionen aldrig havde anmodet om at få oplyst den schweiziske forhandlers eksportpriser. I det spørgeskema til eksporterende producenter, der blev offentliggjort på Generaldirektoratet for Handels websted på datoen for indledningen af undersøgelsen, anmodes forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der er involveret i salg af den undersøgte vare til Unionen, klart om at udfylde bilag I til spørgeskemaet ⁽¹⁷⁾. Som følge heraf hindrede den fortsatte benægtelse af forholdet mellem MMK og den schweiziske forhandler og den schweiziske forhandlers manglende fremlæggelse af eksportpriser undersøgelsen.
- (89) Kommissionen bekræftede således, at den anså kendsgerningerne for at passe til grundforordningens artikel 18, stk. 1. Som forklaret i betragtning 82-84 søgte Kommissionen imidlertid at fastslå, hvilke foreliggende faktiske oplysninger der på grundlag af de faktiske oplysninger fra den pågældende virksomhed ville udgøre et rimeligt alternativ til de manglende nødvendige oplysninger i denne sag.
- (90) Efter høringskonsulentens anbefalinger overvejede Kommissionen nøje de problemstillinger, som virksomheden havde gjort gældende under høringen, og underrettede høringskonsulenten om sine konklusioner.
- (91) Ud over præciseringerne i betragtning 81-84 og 86-89 fremlagde Kommissionen en mere detaljeret analyse af MMK's bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger og fremlagde den af fortrolighedshensyn kun for virksomheden under høringen.

⁽¹⁷⁾ Indledning, punkt 5 i spørgeskemaet for eksporterende producenter i Rusland (s. 7). Findes på: <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-history?caseId=2531> (senest tilgået den 10. juni 2022).

- (92) PAOS eksporterede til Unionen via Severstal Export GmbH, som er en forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz, og via SIA Severstal Distribution, som er en forretningsmæssigt forbundet importør i Letland. SDE er et servicecenter, som solgte rustbestandigt stål til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen både uden forarbejdning og med yderligere forarbejdning.
- (93) SDE indgav ingen oplysninger om køb og lagerbeholdninger af rustbestandigt stål i sin spørgeskemabesvarelse og i besvarelsen af mangelskrivelsen. Virksomheden blev mindet om at indgive disse oplysninger ved e-mail afsendt den 15. november 2021 og den 25. januar 2022. På trods af anmodningen i mangelskrivelsen og ovennævnte påmindelser fremlagde virksomheden først de manglende oplysninger på den første dag under kontrolbesøget. Kommissionen var derfor ikke i stand til at analysere indkøbsdataene før kontrolbesøget, navnlig for at kontrollere, om de var i overensstemmelse med andre dele af spørgeskemabesvarelsen og besvarelsen af mangelskrivelsen. En forretningsmæssigt forbundet forhandlers indkøbsdata anvendes normalt til at forbinde en eksporterende producents salg til forhandleren eller importøren med efterfølgende videresalg og er afgørende for at kunne fastsætte eksportprisen.
- (94) Allerede under kontrolbesøget hos SDE bemærkede Kommissionen problemer med de varetyper, som SDE havde tildelt videresalgstransaktioner, og gjorde virksomheden opmærksom herpå. Kommissionen udtog en stikprøve af videresalgstransaktioner og kontrollerede de tilgængelige dokumenter til støtte for virksomhedens oplysninger, herunder de tekniske specifikationer for de solgte varer. Kommissionen indsamlede dokumentation i forbindelse med en stikprøve på tolv salgsfakturaer. I fire tilfælde bemærkede Kommissionen, at varetypen var tildelt forkert. Virksomheden indvilligede i at foretage korrektioner. Virksomheden hævdede imidlertid, at det ville være for besværligt at krydstjekke alle potentielt berørte videresalgstransaktioner med de tekniske specifikationer, der var aftalt i salgsordrerne. Virksomheden foreslog derfor at anvende en metode, som var baseret på de varetyper, som PAOS solgte til SDE. Dette forhold blev korrekt registreret i kontrolrapporten, som blev forelagt virksomheden. Virksomheden havde mulighed for at fremsætte bemærkninger til eventuelle faktuelle fejl. SDE gjorde dog hverken helt eller delvis indsigelse mod kontrolrapporten.
- (95) Efter kontrolbesøget krydstjekkede Kommissionen først de indkøbsdata, som SDE havde fremlagt under kontrolbesøget, med de tilsvarende salgsdata for PAOS. Kommissionen anførte, at de to datasæt fortsat var inkonsekvente for så vidt angår varetyper.
- (96) I den forbindelse udgjorde de varetyper, som SDE indberettede som indkøbt i undersøgelsesperioden hos PAOS, men som ikke blev indberettet af PAOS som solgt til SDE, ca. 30 % af den samlede indkøbte mængde, som SDE havde indberettet.
- (97) I stedet for at afvise hele datasættet anvendte Kommissionen videresalgstransaktionerne, som varetyperne blev henført til korrekt, til at fastsætte dumpingmargenen for videresalgstransaktioner med ukorrekt tildelte varetyper.
- (98) Kommissionen konkluderede, at PAOS ikke fremlagde de nødvendige oplysninger inden for de fastsatte frister, hvilket vanskeliggjorde undersøgelsen. Kommissionen underrettede derfor virksomheden om, at den havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 18 i forbindelse med de oplysninger, virksomheden undlod at fremlægge.
- (99) I sine bemærkninger til skrivelsen om artikel 18 anførte virksomheden, at den på anmodning indsendte alle oplysninger, herunder også foreløbige dossierer. Den mindede yderligere om, at Kommissionen havde fået forklaret, hvordan varetyper oprettes, og at Kommissionen kontrollerede disse. I tilfælde, hvor Kommissionen konstaterede fejl i de indberettede varetyper, fremsendte virksomheden korrektioner. PAO gjorde gældende, at oplysningerne om indkøb ikke blev anvendt i dumpingberegningen. Den påpegede endvidere, at Kommissionen aldrig har rejst disse spørgsmål i forbindelse med krydskontrol uden kontrolbesøg og kontrol på stedet. Med hensyn til Kommissionens konklusion om, at det var umuligt at identificere de varetyper, som SDE solgte på EU-markedet, mindede virksomheden om sine forklaringer i besvarelsen af mangelskrivelsen. Ifølge virksomheden var SDE ikke i stand til at levere en forbindelse for hver transaktion mellem indkøbte og solgte varer på grund af oplagring og et misforhold mellem sammensætningen af leverancer og sammensætningen af salg.
- (100) Kommissionen bestrider ikke, at PAOS og SDE i sidste ende indgav de oplysninger, der blev anmodet om i spørgeskemaet. Men den sene fremlæggelse af visse oplysninger har i alvorlig grad forhindret Kommissionen i at analysere dataene korrekt.

- (101) Selv om oplysningerne om indkøb ikke anvendes direkte i beregningen af dumpingmargenen, er de et redskab til krydstjek og kontrol af, hvorvidt de i beregningen anvendte oplysninger, som producenten og dennes forretningsmæssigt forbundne importør indgiver, internt er konsistente. I dette tilfælde afslørede sammenligningen af PAOS' salgsdata med SDE's indkøbsdata i samme periode, nemlig undersøgelsesperioden, en ukorrekt indberetning af varetyper enten fra PAOS eller fra SDE.
- (102) Desuden kunne Kommissionen ikke være klar over omfanget af dette problem under krydskontrollen uden kontrolbesøg og kontrolbesøget på stedet, da SDE først fremlagde sine indkøbsdata på kontrollens første dag, således at Kommissionen ikke fik tid til at analysere oplysningerne på forhånd. Ikke desto mindre påpegede Kommissionen allerede under kontrolbesøget, at i stikprøven af salgstransaktioner, som var blevet nøje kontrolleret, var nogle varetyper blevet indberettet forkert.
- (103) Endelig var den omstændighed, at der ikke fandtes nogen direkte forbindelse mellem PAOS' salgsdata og SDE's videresalgsdata, ikke noget problem i dette tilfælde. Kommissionen bemærkede, at de varer, som SDE videresolgte i undersøgelsesperioden, til en vis grad var blevet indkøbt før undersøgelsesperioden. Det vigtigste problem var imidlertid, at de varetyper, der blev indberettet som indkøbt af SDE hos PAOS i undersøgelsesperioden, i mange tilfælde ikke svarede til de varetyper, der blev indberettet som solgt af PAOS til SDE i undersøgelsesperioden. Som følge heraf var Kommissionen ikke i stand til at fastslå eller kontrollere, hvilke varetyper fremstillet af PAOS der rent faktisk blev videresolgt af SDE på EU-markedet i undersøgelsesperioden.
- (104) Som følge heraf bekræftede Kommissionen anvendelsen af grundforordningens artikel 18 over for salget via SDE på EU-markedet af visse varetyper.
- (105) For så vidt angår PAOS's salg til Unionen via SDE, der fungerer som importør, blev eksportprisen for transaktioner, hvor varetypen var korrekt identificeret, derfor fastsat på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang blev videresolgt til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev prisen justeret for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder SA&G-omkostninger samt fortjeneste. Kommissionen anvendte de foreliggende faktiske oplysninger til at fastsætte eksportprisen og dernæst dumpingmargenen for de ukorrekt tildelte varetyper, der solgtes til Unionen via SDE.
- (106) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede PAOS, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 ikke var berettiget. Virksomheden hævdede navnlig, at de oplysninger, den fremlagde, blot var »ikke ideelle i alle henseender«, og at de blev afgivet rettidigt, siden Kommissionen modtog de oplysninger, der tidligere manglede, længe inden den endelige fremlæggelse af oplysninger. Virksomheden hævdede også, at Kommissionen burde have kontaktet den, da den opdagede uoverensstemmelserne i de indberettede varetyper. PAO hævdede, at uoverensstemmelserne skyldtes, at producenten anvendte den faktiske overtrækningsmasse af zink (målt i produktionen), mens SDE anvendte den nominelle overtrækningsmasse af zink (omfattet af virksomhedens varekoder).
- (107) Ud over Kommissionens beslutning om at anvende grundforordningens artikel 18 anfægtede PAOS også valget af de foreliggende faktiske oplysninger. I stedet for at tildele de berørte varetyper den højeste dumpingmargen, som blev beregnet for en varetype, der kun tegnede sig for 0,01-0,03 % af virksomhedens eksport i UP, burde Kommissionen have anvendt dumpingmargenen for den mest repræsentative varetype med hensyn til salgsmængde. Alternativt foreslog virksomheden, at Kommissionen skulle anvende den gennemsnitlige dumpingmargen for korrekt indberettede varetyper.
- (108) For det første er Kommissionen uenig i virksomhedens vurdering af rettidig levering af data, der blot var »ikke ideelle i alle henseender«. Oplysningerne om SDE's indkøb blev givet på et tidspunkt, der gjorde det umuligt for Kommissionen at kontrollere eventuelle korrektioner, der ville være blevet givet efter kontrollen og/eller krydstjekket uden kontrolbesøg. Det ville derfor ikke have haft nogen virkning, hvis Kommissionen havde kontaktet virksomheden, efter at uoverensstemmelserne var blevet opdaget. Derudover er en forkert angivelse af varetyper ikke bare noget, der volder besvær. I begyndelsen af undersøgelsen definerede Kommissionen varetyper ud fra visse egenskaber, der påvirkede omkostningerne og priserne på rustbestandigt stål for at muliggøre en korrekt sammenligning. Uden korrekte varetyper er det ikke muligt at sammenligne salgsprisen på hjemmemarkedet med produktionsomkostningerne med henblik på at fastsætte den normale værdi pr. varetype, og det er heller ikke muligt at sammenligne den normale værdi med eksportprisen med henblik på at fastsætte dumpingmargenen pr.

varetype. For det andet ændrede den omstændighed, at uoverensstemmelserne angiveligt kun skyldtes forskellige tilgange fra PAOS' og SDE's side til indberetningen af overtrækningsmassen af zink, ikke det forhold, at varettyperne var blevet forkert tildelt. Det var virksomhedens ansvar at sikre nøjagtighed og konsekvens i indberetningen. Det fremgår desuden af krydstjekket uden kontrolbesøg, at PAOS faktisk anvendte tre forskellige metoder til bestemmelse af overtrækningsmassen af zink. Den præcisering, der blev givet efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, kunne således ikke accepteres. Følgelig afviste Kommissionen påstanden om, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 ikke var berettiget.

- (109) Med hensyn til valget af de foreliggende faktiske oplysninger bemærkede Kommissionen, at ingen af varettyperne var væsentligt mere repræsentative for PAOS' samlede salg på EU-markedet. Den af virksomheden foreslåede varetype udgjorde kun 1-3 % af virksomhedens eksportsalg. Derudover ville en anvendelse af den gennemsnitlige dumpingmargen for alle de korrekt indberettede varettyper have samme indvirkning på den samlede dumpingmargen som, hvis man helt så bort fra salget med ukendte varettyper. I det foreliggende tilfælde udgjorde disse salgstransaktioner langt størstedelen af alt salg fra PAOS i Unionen. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at anvendelsen af det højeste gennemsnitlige dumpingbeløb, der var fastsat for en varetype, på passende vis afspejlede virksomhedens potentielle dumpingadfærd. Følgelig afviste Kommissionen PAOS' påstand vedrørende valget af de foreliggende faktiske oplysninger.

3.1.3. Sammenligning

- (110) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen for de eksporterende producenter af fabrik.
- (111) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger, emballeringsomkostninger, kreditomkostninger og provisioner.
- (112) To virksomheder anmodede om en justering for rabatter i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra c). Da virksomhederne ikke var i stand til at afstemme værdien af den krævede justering med deres regnskaber, afviste Kommissionen disse påstande.
- (113) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede NLMK Kommissionens beregning af visse justeringer af eksportprisen. Virksomheden hævdede, at Kommissionen burde have justeret eksportprisen på varer, der solgtes i undersøgelsesperioden, men som den forretningsmæssigt forbundne forhandler havde købt før undersøgelsesperioden, for de fragtomkostninger, som forhandleren faktisk havde afholdt før undersøgelsesperioden (i stedet for at anvende de fragtomkostninger, der påløb i undersøgelsesperioden i samme leveringsperiode og for samme bestemmelsesland). Virksomheden hævdede navnlig, at fragraget ville have været lavere, hvis Kommissionen havde anvendt fragtomkostningerne før undersøgelsesperioden.
- (114) Kommissionen undersøgte denne påstand og fandt den uberettiget. Den forskel, som virksomheden påpegede, skyldtes ikke anvendelsen af fragtomkostninger, der var påløbet i undersøgelsesperioden, men det forhold, at den relevante justering af eksportprisen ikke kun dækkede fragtomkostningerne, men også en justering for emballering. Denne påstand blev derfor afvist. Af fortrolighedshensyn blev den detaljerede analyse i forbindelse med denne påstand kun sendt til NLMK.
- (115) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte PAOS, at Kommissionen ikke burde have afvist justeringen for fragtomkostninger, der var påløbet mellem virksomheden og dens forretningsmæssigt forbundne indenlandske forhandler eller mellem den forretningsmæssigt forbundne forhandlers lagre, da omkostningerne er inkluderet i salgsprisen. Virksomheden hævdede desuden, at Kommissionen ikke burde have afvist justeringen for rabatter, eftersom virksomheden var i stand til at afstemme den rabat med sine regnskaber, der blev indrømmet kunden, med den højeste værdi af rabatten i undersøgelsesperioden.
- (116) Med hensyn til fragtomkostningerne bemærkede Kommissionen, at det ikke blev anfægtet, at virksomheden og/eller dens forretningsmæssigt forbundne forhandler faktisk afholdt fragtomkostningerne. I det foreliggende tilfælde blev det sted, hvor salget til den første ikke forretningsmæssigt forbundne kunde fandt sted — hvilket enten var producentens lokaler ved direkte salg på hjemmemarkedet til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder eller den forretningsmæssigt forbundne forhandlers lokaler på hjemmemarkedet — anset for at være det rette sted til fastsættelse af prisen af fabrik for hjemmemarkedssalget, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1.

- (117) Med hensyn til justeringen for rabatter gentog Kommissionen, at virksomheden under krydstjekket uden kontrolbesøg ikke var i stand til at afstemme den krævede justering for rabatter med sine regnskaber med undtagelse af én kunde. Efter virksomhedens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger undersøgte Kommissionen, i hvilket omfang det var muligt at afstemme værdien af de rabatter, der blev indrømmet den pågældende kunde. Kommissionen præciserede, at det ønskede fradrag svarede til værdien i et virksomhedsinternt foreløbigt regneark, men endnu ikke i regnskaberne. For så vidt angår andre kunder, der tilfældigt blev udvalgt til krydstjek, svarede det ønskede tillæg ikke engang til det foreløbige regneark. Efterfølgende bekræftede Kommissionen sin afvisning heraf.
- (118) Alle tre russiske samarbejdsvillige eksporterende producenter eksporterede til Unionen via forretningsmæssigt forbundne forhandlere i et tredjeland.
- (119) MMK Steel Trade udførte funktioner svarende til dem, som en agent på provisionsbasis udfører, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Kommissionen justerede derfor eksportprisen for at kunne sikre en rimelig sammenligning. Fra eksportprisen, som opkræves hos den første uafhængige kunde fratrak Kommissionen SA&G-omkostninger for MMK Steel Trade samt en rimelig fortjeneste, baseret på en ikke forretningsmæssigt forbundet importørs fortjeneste.
- (120) Der var ingen ikke forretningsmæssigt forbundet importør, der gav sig til kende i forbindelse med denne undersøgelse. Kommissionen anvendte derfor en ikke forretningsmæssigt forbundet EU-importørs fortjeneste, der var fastsat på grundlag af resultaterne af en tidligere undersøgelse af importen af varer, der ligner den undersøgte vare ⁽¹⁸⁾. Fortjenesten var på 2 %.
- (121) NLMK eksporterede til Unionen gennem NLMK Trading SA, som er en forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz. Efter en analyse af funktionerne blev NLMK Trading anset for at udføre funktioner svarende til dem, som en agent på provisionsbasis udfører, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Af fortrolighedshensyn er Kommissionens analyse kun blevet forelagt NLMK.
- (122) Kommissionen justerede følgelig eksportprisen for at sikre en rimelig sammenligning. Fra eksportprisen, som opkræves hos den første uafhængige kunde fratrak Kommissionen SA&G-omkostninger for NLMK Trading samt en rimelig fortjeneste, baseret på en ikke forretningsmæssigt forbundet importørs fortjeneste.
- (123) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede NLMK, at der ikke var noget retsgrundlag for, at Kommissionen kunne foretage dette fradrag i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Fradraget blev imidlertid foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), som anført i betragtning 121 og 122, og Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (124) Derudover hævdede NLMK, at de konklusioner, som Kommissionen nåede frem til vedrørende virksomhedens forretningsmæssigt forbundne virksomhed for eksportmarkedet, var lige så gyldige på hjemmemarkedet, dvs. at de forretningsmæssigt forbundne virksomheder udførte lignende funktioner for hjemmemarkedssalget og eksportsalget. Virksomheden anmodede efterfølgende Kommissionen om at justere den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), for så vidt angår hjemmemarkedssalget via NSSC og NLMK Shop.
- (125) Kommissionen anførte, at grundforordningens artikel 2, stk. 1, som fastsætter den normale værdi, og grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9, som fastsætter eksportprisen, er formuleret forskelligt. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, er det på grundlag af salgsprisen på hjemmemarkedet til den første uafhængige kunde, at den normale værdi skal fastsættes. En justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ville antage, at det relevante salg med henblik på fastsættelsen af den normale værdi snarere ville være salget mellem NLMK og NLMK Shop/NSSC. Dette salg var dog ikke salg til uafhængige kunder. Under disse omstændigheder ville et fradrag for den avance, som NLMK Shop/NSSC opkrævede, ikke være i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 af 5. oktober 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien (EUT L 258 af 6.10.2017, s. 24) betragtning 569.

- (126) Ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 1, står i modsætning til tilgangen og ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9. Grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), andet punktum, vedrørende en avance, blev specifikt indført for at sikre, at den avance, der opkræves af en forhandler med hjemsted uden for Unionen, kan fratrækkes ved beregningen af eksportprisen. I modsat fald vil brugen af en forretningsmæssigt forbundet forhandler specifikt kunne sløre nogle af de eksportrelaterede forskelle, som sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen af fabrik har til formål at fjerne. Derimod vil varer på hjemmemarkedet ofte cirkulere mellem forretningsmæssigt forbundne virksomheder eller lagre, inden de sælges, og i det omfang de forretningsmæssigt forbundne parters salgsomkostninger og funktioner på hjemmemarkedet overlapper hinanden, er det berettiget at behandle forretningsmæssigt forbundne virksomheder som én enkelt økonomisk enhed.
- (127) Med forbehold af ovenstående bemærkede Kommissionen også, at NSSC er et servicecenter, der videreforarbejder rustbestandigt stål produceret af NLMK og dermed er en udvidelse af NLMK's produktion⁽¹⁹⁾. Virksomheden har hjemsted i Lipetsk i umiddelbar nærhed af NLMK's fabrik. I lyset af virksomhedens integration i NLMK's produktionskæde kan NSSC derfor ikke anses for at udøve funktioner svarende til dem, der udøves af en agent, der handler på provisionsbasis, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- (128) Hvad angår NLMK Shop mindede Kommissionen desuden om, at NLMK Shop i undersøgelsesperioden var involveret i en ubetydelig del af salget af samme vare på hjemmemarkedet (under 2 %). En eventuel justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), vil derfor, hvis den er berettiget, have en ubetydelig indvirkning på den normale værdi og den deraf følgende dumpingmargen (ændring af margen på under 0,1 %). Da NLMK's endelige antidumpingtold var baseret på skadesmargenen, ville en justering af NLMK's hjemmemarkedssalg gennem NLMK Shop desuden ikke have påvirket resultatet af undersøgelsen.
- (129) Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (130) Som nævnt i betragtning 92 eksporterede PAOS ud over gennem SDE også til Unionen gennem Severstal Export GmbH, som er en forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz. Severstal Export GmbH udførte funktioner svarende til dem, som en agent på provisionsbasis udfører, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Kommissionen justerede derfor eksportprisen for at sikre en rimelig sammenligning. Fra eksportprisen, som opkræves hos den første uafhængige kunde fratrag Kommissionen SA&G-omkostninger for Severstal Export GmbH samt en rimelig fortjeneste, baseret på en ikke forretningsmæssigt forbundet importørs fortjeneste
- (131) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede NLMK, at dens dumpingmargen burde beregnes kvartalsvis som følge af de stigende tendenser i virksomhedens fremstillingsomkostninger, normale værdi og eksportpris i hele undersøgelsesperioden sammen med en ulige fordeling af virksomhedens salg til Unionen.
- (132) Kommissionen anførte, at en kvartalsvis beregning kun ville være berettiget under meget specifikke omstændigheder, f. eks. hvis produktionsomkostningerne steg betydeligt i hele undersøgelsesperioden kombineret med, at eksportsalget var koncentreret i én del af undersøgelsesperioden, og hjemmemarkedssalget i en anden. I den foreliggende sag var produktion og hjemmemarkedssalg jævnt fordelt over hele undersøgelsesperioden. Dertil kommer, at enhedsprisen på hjemmemarkedet (+6-10 % i andet kvartal, +10-13 % i tredje kvartal, +25-26 % i fjerde kvartal) og produktionsomkostningerne pr. enhed (+1-4 % i andet kvartal, +10-13 % i tredje kvartal, +25-26 % i fjerde kvartal) fulgte en lignende tendens i undersøgelsesperioden. Virksomhedens prisfastsættelsesbeslutninger på EU-markedet fulgte dog en helt anden tendens. Eksportprisen steg med 28-32 % mellem første og andet kvartal, faldt en smule i tredje kvartal, men fortsatte med at stige og nåede i fjerde kvartal op på +43-47 % af værdien i første kvartal. Denne stigning blev ikke ledsaget af en tilsvarende stigning i produktionsomkostningerne, som kun steg en smule mellem første og andet kvartal og derefter en smule kraftigere i tredje kvartal og betydeligt i fjerde kvartal. Det var virksomhedens beslutning at prisfastsætte sin eksport til Unionen på et betydeligt lavere niveau i et kvartal, hvor de eksporterede mængder var mest koncentreret. Kommissionen fandt således, at anmodningen om en kvartalsvis beregning ikke var berettiget i den foreliggende sag, og afviste efterfølgende påstanden.

⁽¹⁹⁾ Selv om virksomheden ikke fremlagde oplysninger om, hvorvidt hver enkelt videresalgstransaktion var et rent videresalg eller videresalg efter en forarbejdningsproces, kan det ved en simpel sammenligning af varekontrolnumre og mængder, som NLMK solgte til NSSC, og som blev videresolgt af NSSC til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, bemærkes, at kun ca. 1/3 af den mængde, som NSSC videresolgte, udgjorde uforarbejdede varer købt hos NLMK i undersøgelsesperioden. De andre to tredjedele blev solgt enten fra lager eller efter en forarbejdningsproces, som ændrede varetypen.

- (133) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger, der er nævnt i betragtning 65, hævdede NLMK, at Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), burde anerkende kontraktdataen som den dato, hvor de væsentligste handelsvilkår blev fastsat i den foreliggende sag, hvad angår de eksportsalgstransaktioner, der skal anvendes til dumpingberegningen. I den forbindelse henviste virksomheden også til en tidligere undersøgelse ⁽²⁰⁾, hvor datoen for kontrakten/købsordren blev anvendt til at fastsætte de væsentlige handelsbetingelser i stedet for fakturadatoen.
- (134) Kommissionen anførte, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), vedrørte valutaomregninger og datoen for den vekselkurs, der blev anvendt, når valutaomregninger var nødvendige for sammenligningen. Kommissionen anførte, at disse bestemmelser ikke fandt anvendelse på fastlæggelsen af, hvilke transaktioner der skulle indgå i beregningen af dumpingmargenen. Kommissionen anførte også, at datoen for kontrakten/købsordren i den tidligere undersøgelse kun var afgørende for fastsættelsen af datoen for den vekselkurs, der skulle anvendes. Det illustrerer, i hvilket omfang der kan foretages en eventuel justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j). Denne bestemmelse kan ikke anvendes til at udelukke transaktioner fra dumpingberegningen.
- (135) Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.1.4. Dumpingmargener

- (136) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (137) Som forklaret i betragtning 12-14 blev stikprøveudtagningen af de russiske eksporterende producenter opgivet, og undersøgelsen blev foretaget baseret på alle samarbejdsvillige virksomheder.
- (138) For alle andre eksporterende producenter i Rusland beregnede Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Med henblik herpå fastsatte Kommissionen de eksporterende producenters grad af samarbejdsvilje. Samarbejdsgraden er de samarbejdsvillige eksporterende producenters eksportmængde til Unionen udtrykt som en andel af den samlede import fra det pågældende land til Unionen i undersøgelsesperioden, som blev fastsat på grundlag af handelsdata fra Surveillance 2-databasen, jf. betragtning 201.
- (139) I dette tilfælde er samarbejdsgraden høj, da eksporten fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for næsten 98 % af den samlede import i undersøgelsesperioden. Ud fra ovenstående anså Kommissionen det for hensigtsmæssigt at fastsætte dumpingmargenen for ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter på niveauet for den samarbejdsvillige virksomhed, som havde den højeste dumpingmargen.
- (140) De endelige dumpingmargener under hensyntagen til ændringer efter den endelig fremlæggelse af oplysninger, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen
PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %
Novolipetsk Steel	12,7 %
PAO Severstal	39,8 %
Alle andre virksomheder	39,8 %

⁽²⁰⁾ Betragtning 71 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 af 29. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT L 210 af 4.8.2016, s. 1).

3.2. Tyrkiet

3.2.1. Normal værdi

- (141) Kommissionen undersøgte først, hvorvidt det samlede hjemmemarkedssalg for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af dennes samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På den baggrund var det samlede salg for hver af de stikprøvetagne eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.
- (142) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen for de eksporterende producenter med repræsentativt hjemmemarkedssalg.
- (143) Kommissionen undersøgte dernæst, om hjemmemarkedssalget — for hver stikprøveudtagne eksporterende producent på hjemmemarkedet — for hver varetype, der var identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen.
- (144) For hver af de tre eksportører var der for visse varetyper, der blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden, enten slet intet hjemmemarkedssalg, eller hjemmemarkedssalg af den pågældende varetype udgjorde under 5 % og var derfor ikke repræsentativt.
- (145) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (146) Den normale værdi baseres på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:
- salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og
 - den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (147) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.
- (148) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varettyperne i undersøgelsesperioden, hvis:
- mængden af rentabelt salg af varettyperne udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller
 - den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype er lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (149) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at alt efter varetype var 14-100 % af det samlede hjemmemarkedssalg for MMK Turkey, 28-100 % af det samlede hjemmemarkedssalg af TatMetal og 19-100 % af det samlede hjemmemarkedssalg af Tezcan rentabelt, og den vejede gennemsnitlige salgspris var højere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi blev derfor beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden eller som et vejet gennemsnit udelukkende af det rentable salg.
- (150) For de varetyper, hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lavere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit af det rentable salg af den pågældende varetype.

- (151) Hvis der ikke var noget salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvis en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (152) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til de stikprøveudtagne eksporterende producenters gennemsnitlige omkostninger ved produktion af samme vare i undersøgelsesperioden:
- a) de stikprøveudtagne eksporterende producenters vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«-omkostninger) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og
 - b) de stikprøveudtagne eksporterende producenters vejede gennemsnitlige fortjeneste ved hjemmemarkedssalget af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden.
- (153) For de varetyper, der ikke solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, blev de gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjenesten ved transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet for disse typer tilføjet. For de varetyper, der slet ikke blev solgt på hjemmemarkedet, blev de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjenesten ved alle transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet tilføjet.
- (154) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede MMK Turkey, at Kommissionen begik en fejl, da den udelukkede en del af virksomhedens finansielle omkostninger fra SA&G-omkostningerne i forbindelse med beregningen af den normale værdi.
- (155) De udelukkede finansielle omkostninger var valutaindkomst/-tab, som ikke var faktiske udgifter, men skyldtes forskellen i vekselkurser mellem fakturavalutaen og regnskabsvalutaen på transaktionsdatoen og betalingsdatoen, og derfor ikke afspejler de faktiske SA&G-omkostninger i forbindelse med produktion eller salg af den undersøgte vare. Kommissionen bemærkede endvidere, at den anvendte den samme tilgang med hensyn til alle de stikprøveudtagne virksomheder, uanset om de havde tab eller fortjeneste på udenlandsk valuta. Årsagen til denne tilgang er, at det i ekstreme tilfælde, hvis man ikke gør det, vil føre til generelt negative SA&G-omkostninger, som ikke afspejler de faktiske SA&G-omkostninger. Denne påstand blev derfor afvist.
- (156) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte Tezcan, at der var en fejl i beregningen af omkostningerne ved ét af råmaterialerne på grund af dobbelttælling af Tezcan's primolagre. Kommissionen korrigerede denne fejl og fremlagde på ny en revideret dumpingberegning for Tezcan. Virkningen af denne korrektion ændrede ikke virksomhedens dumpingmargen, da de endelige dumpingmarginer er udtrykt ved den første decimal.
- (157) Samme virksomhed hævdede, at Kommissionen i ændringerne af produktionsomkostningerne ikke tog hensyn til forskelle i omkostningerne ved varer i oprullet stand, der anvendtes til fremstilling af rustbestandigt stål til eksport og til salg på hjemmemarkedet, hvilket angiveligt skyldtes en toldfritagelsesordning, som virksomheden anvendte.
- (158) Undersøgelsen afslørede, at importerede og indenlandsk indkøbte varer i oprullet stand ikke kan forbindes direkte med fremstillingen af enten eksporterede eller indenlandsk solgte varer, og at en eksporterende producent i forbindelse med toldfritagelsesordningen kan anvende »ækvivalente varer« i stedet for de importerede varer, der er anført i godkendelsescertifikatet. Kommissionen kunne derfor ikke fastslå nogen forskel i de faktiske omkostninger til fremstilling af rustbestandigt stål til eksport og til hjemmemarkedet som følge af anvendelsen af toldfritagelsesordningen. Denne påstand blev derfor afvist.
- (159) Endelig hævdede Tezcan i bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger og under en høring med Kommissionens tjenestegrene, at Kommissionen fejlagtigt anvendte virksomhedens produktionsomkostninger på hjemmemarkedet (»DMCOP«) i stedet for produktionsomkostningerne ved eksport til Unionen (»EUCOP«) i beregningen af den normale værdi for de varetyper, der ikke blev solgt på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Virksomheden hævdede, at dette er uforeneligt med Kommissionens beskrivelse af metoden i den specifikke fremlæggelse af oplysninger, Kommissionens »mangeårige praksis« og EU's retspraksis. Virksomheden hævdede også, at EUCOP også burde have været anvendt i beregningen af den normale værdi for de varetyper, der havde et »ekstremt begrænset« hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden.

- (160) Kommissionens praksis er at beregne den normale værdi på grundlag af DMCOP og SA&G-omkostningerne samt fortjeneste ved transaktioner i normal handel på hjemmemarkedet. EUCOP anvendes kun, hvis der ikke er nogen DMCOP for specifikke varetyper i undersøgelsesperioden. Denne praksis er i overensstemmelse med Domstolens dom, der citeres af Tezcan, hvori det hedder, at »formålet med beregningen af den normale værdi er at fastsætte salgsprisen for en vare, som den ville være, hvis den pågældende vare blev solgt i oprindelseslandet eller i eksportlandet⁽²¹⁾«. I denne undersøgelse blev de pågældende varetyper fremstillet i undersøgelsesperioden til hjemmemarkedet, men de blev ikke solgt, dvs. at de var stadig på lager ved udgangen af undersøgelsesperioden. Virksomheden indberettede med rette DMCOP-data for disse varetyper. DMCOP-dataene blev kontrolleret af Kommissionen. Ordlyden af den metode, der er anført i den specifikke fremlæggelse af oplysninger, og som vedrører varetyper »ikke solgt på hjemmemarkedet«, for hvilke EUCOP skal anvendes i beregningen af den normale værdi, er tænkt som varetyper, »for hvilke der ikke fandtes nogen DMCOP«. Ordlyden er en generel beskrivelse af, hvad Kommissionen gør, når den beregner den normale værdi, og er ikke skræddersyet til usædvanlige tilfælde, hvor der er specifikke produktionsomkostninger for hjemmemarkedet, men intet salg. Denne ordlyd afspejler dog på ingen måde Kommissionens praksis, som følger den retspraksis, som den eksporterende producent har henvist til, og som blev nævnt ovenfor, idet den normale værdi først bør baseres på omkostningerne og priserne på hjemmemarkedet. Påstanden blev derfor afvist.
- (161) Som omhandlet i betragtning 35 anmodede Tezcan i dette tilfælde om en høring med høringskonsulenten. Tezcan gentog påstanden i betragtning 159 og tilføjede, at Kommissionen under høringen med Kommissionens tjenestegrene mundtligt havde indvilliget i at acceptere denne påstand. Kommissionen ønsker at afklare situationen. Under høringen meddelte Kommissionen faktisk virksomheden, at påstanden og dens grundlag var taget til efterretning, og at virksomheden kunne gå videre til de næste punkter. Kommissionen opfordrede dog virksomheden til at beholde kravet skriftligt i indlægget. Efter en nærmere analyse af påstanden efter høringen konkluderede Kommissionen imidlertid, at påstanden ikke var berettiget af de årsager, der er forklaret i betragtning 160. Kommissionen underrettede høringskonsulenten om sine yderligere overvejelser og konklusioner.

3.2.2. Eksportpris

- (162) Alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter eksporterede direkte til uafhængige kunder i Unionen. Deres eksportpris var derfor den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når den blev solgt med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.2.3. Sammenligning

- (163) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter af fabrik.
- (164) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger, provisioner og emballeringsomkostninger.
- (165) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede MMK Turkey, at Kommissionen fejlagtigt behandlede visse indenlandske transportomkostninger mellem virksomhedens produktionsanlæg som interne transportomkostninger, og fremlagde beviser for, at disse omkostninger ikke var interne. Kommissionen fandt påstanden berettiget i lyset af beviserne og fremlagde på ny en revideret dumpingberegning for MMK. Som følge heraf faldt MMK Turkeys dumpingmargen fra 10,6 % til 10,5 %.
- (166) To stikprøveudtagne eksporterende producenter fremsatte krav om justering for toldgodtgørelse i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), med den begrundelse, at tilstedeværelsen af en toldgodtgørelsesordning for visse inputmaterialer i det pågældende land indebærer, at hele deres hjemmemarkedssalg ville være omfattet af en indirekte afgift i forhold til eksportsalget.

⁽²¹⁾ Dom af 5. oktober 1988, Silver Seiko Limited m.fl. mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber, sag C-273/85 og C-107/86, ECLI:EU:C:1988:466, præmis 16.

- (167) I Tyrkiet gælder der en importtold for varmvalsede produkter i oprullet stand, som er et input til fremstilling af rustbestandigt stål. Under proceduren for aktiv forædling er indenlandske producenter imidlertid fritaget for betaling af en sådan told, hvis de importerede råmaterialer anvendes til at fremstille færdige produkter, som derefter eksporteres. De to stikprøveudtagne eksportører hævdede, at den told, som de skulle have betalt, hvis det færdige rustbestandige stål blev solgt på hjemmemarkedet i stedet for at blive eksporteret, burde tages i betragtning med henblik på en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen.
- (168) Undersøgelsen viste imidlertid, at ingen af de to stikprøveudtagne eksportører betalte importtold i undersøgelsesperioden, hverken for hjemmemarkedssalget eller for eksportsalg, da de opfyldte eksportforpligtelsen i forbindelse med hver enkelt tilladelse til proceduren for aktiv forædling. Der kunne som sådan ikke være tale om prissammenlignelighed mellem eksporten af rustbestandigt stål, hvori der indgår varmvalsede produkter i oprullet stand, for hvilke der ikke blev betalt told, og hjemmemarkedssalget af rustbestandigt stål, hvori der indgår varmvalsede produkter i oprullet stand, for hvilke der blev betalt importtold (da sidstnævnte situation aldrig opstod i undersøgelsesperioden). Ingen af de eksporterende producenter kunne dokumentere, at rustbestandigt stål solgt på hjemmemarkedet — i mangel af den faktiske betaling af importtold — indeholdt omkostningerne ved importtolden på varmvalsede produkter i oprullet stand i tilfælde, hvor en sådan told faktisk ikke var blevet betalt. Dette kan ikke uden videre antages at være tilfældet. Af disse årsager blev påstanden således betragtet som ubegrundet og derfor afvist.
- (169) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Tatmetal sine påstande med hensyn til justeringen for toldgodtgørelse, men fremlagde ingen nye beviser, der kunne ændre Kommissionens konklusion, jf. betragtning 129. Derfor afvises denne påstand.
- (170) En stikprøveudtagen producent anmodede Kommissionen om at anvende den kvartalsvise metode til at fastsætte virksomhedens individuelle dumpingmargen som følge af den høje inflation i Tyrkiet og den tyrkiske liras faldende værdi.
- (171) Kommissionen analyserede denne påstand og fastslog, at den gennemsnitlige inflationsrate og devalueringen af den tyrkiske lira i undersøgelsesperioden ikke var af et sådant omfang, at det berettigede til en afvigelse fra Kommissionens faste praksis med at beregne dumpingmargenen på årsbasis. Desuden er næsten hele virksomhedens hjemmemarkedssalg og alle indkøb af råmaterialer i USD, så valutakursens indvirkning burde svare til indvirkningen på den normale værdi og eksportprisen. Desuden var der ingen koncentration af hjemmemarkedssalget eller eksportsalget i noget bestemt kvartal, men salget var jævnt fordelt i undersøgelsesperioden, bortset fra et fald for alle tre stikprøveudtagne virksomheder i eksportsalget i tredje kvartal, som klart var påvirket af covid-restriktionerne. Anmodningen om en kvartalsvis beregning af dumpingmargenerne blev derfor afvist.
- (172) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Tezcan sin påstand om, at dumpingmargenen bør beregnes kvartalsvis. Virksomheden fremlagde ingen nye beviser, men fremførte, at i de tidligere undersøgelser, hvoraf en del var over for Tyrkiet, gjorde Kommissionen brug af denne metode, og at inflationsraten på 12 % i Tyrkiet og devalueringen af den tyrkiske lira på 37 % i forhold til euroen i undersøgelsesperioden ville berettige denne fremgangsmåde.
- (173) Virksomheden fremførte også, at i en situation, hvor omkostningerne vægtes som gennemsnit i en periode på tolv måneder, mens rentabiliteten af hjemmemarkedssalget analyseres for hver enkelt transaktion, blev nogle transaktioner behandlet som tabsgivende, mens de i realiteten var rentable, hvilket resulterede i en fordrejet dumpingmargen, og kvartalsvise beregninger ville medføre i en mere hensigtsmæssig dumpingmargen.
- (174) Kommissionen har gjort gældende, at hverken inflationsniveauet eller den tyrkiske lira-devaluering i det foreliggende tilfælde berettigede en sådan fremgangsmåde. Kommissionen bemærkede, at i de tidligere undersøgelser af Tyrkiet, som Tezcan havde citeret, var inflationen betydeligt højere.
- (175) Kommissionen fastholdt ligeledes sin konklusion om, at der i denne undersøgelse ikke var nogen koncentration af hjemmemarkedssalget eller eksportsalget i noget bestemt kvartal, som kunne berettige kvartalsvise beregninger. Der vil nødvendigvis forekomme kvartalsvise udsving i hjemmemarkedssalget og eksportsalget, men det er kun i ekstraordinære situationer, at Kommissionen kan undlade at anvende sin standardmetode, f.eks. i en situation som den, der er beskrevet i første punktum i betragtning 132. Kommissionen fandt ikke, at variationen i den foreliggende sag var så betydelig, at den kunne berettige en kvartalsvis beregning. Kommissionen gentog, at den ikke kan være forpligtet til at afvige fra den standardmetode, der er fastsat i grundforordningen, bare fordi en eksporterende producent anmoder om en anden metode, som ville forbedre dumpingmargenen.

(176) Derfor fastholdt Kommissionen afvisningen af denne påstand.

3.2.4. Dumpingmargener

- (177) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Tezcan, at hvis Kommissionen ikke udelukkede rustbestandigt stål belagt med aluzink fra varedækningen, burde den genberegne Tezcans dumpingmargen uden aluzink, eftersom virksomheden ophørte med at producere dette fra september 2021. På denne måde ville Tezcans dumpingmargen på passende vis og i tilstrækkeligt omfang afspejle den aktuelle virkelighed. Tezcan tilføjede, at produktionsstandsningen er indlysende, uomtvistelig og vedvarende. Tezcan fremsatte også denne påstand under høringen over for høringskonsulenten, selv om den oprindelige anmodning om en høring var begrænset til påstanden vedrørende anvendelsen af EUCOP i stedet for DMCO, og Tezcan anmodede først om at tilføje denne del og fremlagde sin redegørelse for problemet, en dag før høringen fandt sted.
- (178) Kommissionen var uenig i denne påstand. Som fastlagt i grundforordningens artikel 6, stk. 1, skal oplysninger vedrørende en periode efter undersøgelsesperioden normalt ikke tages i betragtning. Ifølge Kommissionens praksis kan begivenheder, der vedrører en periode efter undersøgelsesperioden, kun tages i betragtning, hvis disse er indlysende, uomtvistelige og vedvarende. Hvad der er endnu vigtigere, ville sådanne begivenheder som præciseret af Retten i sag T-462/04 ⁽²²⁾ skulle gøre antidumpingtolden åbenbart uhensigtsmæssig. Dette er ikke tilfældet i denne undersøgelse, da Kommissionen ud fra de faktiske omstændigheder, den kontrollerede, ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan fastslå, at Tezcan ikke vil producere aluminiumzink i fremtiden. Selv hvis dette ville have været tilfældet, fremlagde den eksporterende producent ingen beviser for, og hævdede heller ikke, at den foreslåede told var åbenbart uhensigtsmæssig. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (179) For de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (180) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen den vejede gennemsnitlige dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margin blev derfor fastsat på grundlag af de margener, der var opstillet for de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter.
- (181) På dette grundlag udgør den endelige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, 8 %. Denne margin blev ikke påvirket af de små ændringer i de individuelle dumpingmargener for MMK Turkey og Tezcan som omhandlet i betragtning 156 og 165.
- (182) For alle andre eksporterende producenter i Tyrkiet beregnede Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Med henblik herpå fastsatte Kommissionen de eksporterende producenters grad af samarbejdsvilje. Samarbejdsgraden er de samarbejdsvillige eksporterende producenters eksportmængde til Unionen udtrykt som en andel af den samlede import fra det pågældende land til Unionen i undersøgelsesperioden, som blev fastsat på grundlag af handelsdata fra Surveillance 2-databasen, jf. betragtning 201.
- (183) I dette tilfælde er samarbejdsgraden høj, da eksporten fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for næsten 100 % af den samlede import i undersøgelsesperioden. Ud fra ovenstående anså Kommissionen det for hensigtsmæssigt at fastsætte dumpingmargenen for ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter på niveauet for den stikprøveudtagne virksomhed, som havde den højeste dumpingmargin.
- (184) På dette grundlag fastsættes de endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargener i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

⁽²²⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 2008, HEG Ltd, Graphite India Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-462/04, ECLI:EU:T:2008:586, præmis 64.

Virksomhed	Dumpingmargen
MMK Turkey	10,5 %
Tatmetal	2,4 %
Tezcan	11,0 %
Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven	8,0 %
Alle andre virksomheder	11,0 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgrænsen og EU-produktion

- (185) Samme vare blev fremstillet af 20 EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrænsen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (186) Russiske eksporterende producenter hævdede, at stålservicecentre, der er forretningsmæssigt forbundet med klagerne, importerede den undersøgte vare fra Rusland og Tyrkiet, og at sådanne EU-producenter burde diskvalificeres som klagere.
- (187) Russiske eksporterende producenter fremlagde hverken dokumentation for EU-producenternes import fra Rusland og Tyrkiet eller dokumentation for en sådan import i betydelige mængder fra stålservicecentre, der var forretningsmæssigt forbundet med disse. Kontrolbesøgene bekræftede, at den russiske producents påstand var ubegrundet, hvad angår de stikprøveudtagne EU-producenter. Kommissionen afviste påstanden.
- (188) Russiske producenter henviste til forbindelser mellem en af de producenter, der støttede klagen, og tyrkiske eksportører og opfordrede Kommissionen til at udelukke den pågældende virksomhed fra definitionen af EU-erhvervsgrænsen.
- (189) I den indledende fase erkendte den pågældende virksomhed selv at have forretningsmæssige interesser i Tyrkiet ⁽²³⁾. Kommissionen fandt imidlertid, at disse interesser ikke var tilstrækkelige til at udelukke virksomheden som EU-producent i denne undersøgelse, da de snarere vedrører fremtidige planer. Der var således ingen objektiv begrundelse for at udelukke denne producent.
- (190) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til ca. 9 797 517 ton, inkl. produktion til det bundne marked. Kommissionen fastsatte tallet ud fra spørgeskemabesvarelserne fra Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.
- (191) Som anført i betragtning 7 tegnede de fire stikprøveudtagne EU-producenter sig for 25 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

4.2.1. Det bundne og det frie marked

- (192) For at afgøre, om EU-erhvervsgrænsen blev forvoldt skade, og for at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrænsens situation, undersøgte Kommissionen, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen skulle tages hensyn til den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrænsens produktion af samme vare (dvs. den bundne og den frie anvendelse).
- (193) Kommissionen fandt, at en væsentlig del af EU-producenternes samlede produktion, ca. 22 %, var bestemt til bunden anvendelse i Unionen. Rustbestandigt stål anvendes til bunden anvendelse som mellemprodukt til fremstilling af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale.

⁽²³⁾ t21.005086.

- (194) Sondringen mellem det bundne og det frie marked er af betydning for skadesanalysen i dette tilfælde. Varer bestemt til bunden anvendelse er ikke udsat for direkte konkurrence fra importen, men overføres blot til næste produktionsfase og/eller leveres til interne afregningspriser inden for samme virksomhed eller grupper af virksomheder med henblik på yderligere forarbejdning i efterfølgende produktionsled i henhold til de forskellige prispolitikker. Den produktion af varer, der er bestemt til salg på det frie marked, er derimod i direkte konkurrence med importen af den pågældende vare og sælges til priser på det frie marked.
- (195) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt indhentede Kommissionen oplysninger om hele produktionen af rustbestandigt stål og fastslog, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked.
- (196) Kommissionen undersøgte visse økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen udelukkende på grundlag af data for det frie marked. Der er tale om følgende indikatorer: salgsmængde og salgspriser på EU-markedet, markedsandel, vækst, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet. Når det var muligt og relevant, blev resultaterne af undersøgelsen sammenlignet med data for det bundne marked for at tilvejebringe et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation.
- (197) Andre økonomiske indikatorer kunne imidlertid kun med rimelighed undersøges ved at tage hele aktiviteten vedrørende rustbestandigt stål i betragtning, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse. De er som følger: produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, investeringer, lagerbeholdning, beskæftigelse, produktivitet, lønninger og evnen til at rejse kapital. De vedrører hele aktiviteten, uanset om produktionen er bestemt til bunden anvendelse eller sælges på det frie marked.

4.2.2. Statistiske data

- (198) Efter anmodning fra flere eksporterende producenter anmodede Kommissionen klageren om at supplere oplysningerne i den åbne udgave af klagen om importmængder og -værdier. De sagsakter, der supplerer bilag I-1 til klagen, blev stillet til rådighed i sagsakterne ⁽²⁴⁾.
- (199) I henhold til artikel 14, stk. 6, i grundforordningen fremlagde Kommissionen i løbet af undersøgelsen oplysninger om de samlede importmængder og -værdier pr. eksportland for kalenderåret 2020 for den undersøgte vare ⁽²⁵⁾.
- (200) De supplerende oplysninger, der er beskrevet i de to ovenstående betragtninger, påvirkede ikke den endelige fastsættelse af importmængderne i den nuværende undersøgelse.
- (201) I løbet af undersøgelsen krydstjekkede Kommissionen dataene i Comext-databasen i forhold til dataene i Surveillance 2-databasen (»Surveillance 2«) og bemærkede visse uoverensstemmelser på Taric-niveau. Kommissionen henvendte sig med problemet til Eurostat og konstaterede, at nogle medlemsstater ikke havde indberettet en del af den pågældende import i Comext. Kommissionen besluttede derfor at basere sig på data fra Surveillance 2 for at fastslå omfanget af EU-markedet, importpriser og markedsandele.
- (202) Nogle af de varettyper, der er omfattet af undersøgelsen, blev først tildelt en 10-cifret Taric-kode efter indledningen af antiomgåelsesundersøgelsen i november 2019 ⁽²⁶⁾. Følgelig var data for disse typer ikke tilgængelige i Surveillance 2 for perioden 2017-2019. Derfor fastsatte Kommissionen disse mængder ud fra tabel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1156 ⁽²⁷⁾.

⁽²⁴⁾ De sagsakter, der supplerer bilag I-1 til klagen, er vedlagt notatet til dossier t21.006245 af 8. september 2021 (stillet til rådighed for interesserede parter).

⁽²⁵⁾ Notat til dossieret t22.001059 af 4. februar 2022 (stillet til rådighed for interesserede parter).

⁽²⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1948 af 25. november 2019 om indledning af en undersøgelse vedrørende mulig omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, som blev indført ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/186 på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT L 304 af 26.11.2019, s. 10).

⁽²⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1156 af 4. august 2020 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/186 på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina til også at omfatte importen af visse let ændrede varer af rustbestandigt stål (EUT L 255 af 5.8.2020, s. 36). Metoden til fastsættelse af tallene i tabel 1 i gennemførelsesforordning (EU) 2020/1156 er nærmere beskrevet under den pågældende tabel. Den tager udgangspunkt i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/186, Eurostat og vurderinger fra erhvervsgrenen.

4.3. EU-forbruget

- (203) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af: a) Eurofer-data vedrørende EU-erhvervsgrenens salg og bundne anvendelse (herunder bundet salg) af samme vare, krydstjekket med mængderne for salg og bunden anvendelse, der er indberettet af de stikprøveudtagne EU-producenter, og b) importen af den undersøgte vare til Unionen fra alle tredjelande i henhold til Surveillance 2.
- (204) EU-forbruget udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 1

EU-forbrug (ton)

	2017	2018	2019	UP
Samlet EU-forbrug	11 494 857	11 062 815	11 306 869	10 691 239
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	96	98	93
Det bundne marked	2 504 391	2 667 375	2 358 802	2 167 741
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	107	94	87
Det frie marked	8 990 466	8 395 440	8 948 067	8 523 498
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	93	100	95

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Surveillance 2 (justeret).

- (205) I den betragtede periode faldt EU-forbruget med 7 %. I samme periode faldt efterspørgslen på det frie marked med 5 %, mens efterspørgslen på det bundne marked faldt med 13 %.

4.4. Import fra de pågældende lande

4.4.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande

- (206) Kommissionen undersøgte, om importen af rustbestandigt stål med oprindelse i de pågældende lande burde vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.
- (207) I denne bestemmelse er det fastsat, at import fra mere end ét land kun bør vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:
- den dumpingmargen, der er fastlagt for importen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimalgrænseværdi, der er anført i artikel 9, stk. 3, og importmængden fra hvert land ikke er ubetydelig, og
 - det er hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af importen set i lyset af konkurrencevilkårene mellem de importerede varer og den i Unionen fremstillede samme vare.
- (208) De dumpingmargener, der blev fastlagt for importen fra hvert af de to pågældende lande, er gengivet i betragtning 140 og 184. De ligger for begge vedkommende over den minimalgrænseværdi, der er omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 3.
- (209) Importmængden fra hvert af de pågældende lande var ikke ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7. Markedsandelene for importen i undersøgelsesperioden var på 9,3 % for Tyrkiet og 3,5 % for Rusland. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOR, at den russiske markedsandel på 3,5 % var ubetydelig, hvilket er en påstand, der imidlertid ikke blev underbygget.

- (210) Konkurrencevilkårene mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og Rusland og mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og samme vare var meget ens i den pågældende periode. De importerede varer konkurrerede nærmere bestemt med hinanden og med rustbestandigt stål fremstillet i Unionen på tilsvarende vis, idet de blev solgt gennem de samme salgskanaler og til tilsvarende kundekategorier. Den pågældende vare er en råvare, og der blev stort set udelukkende konkurreret på priserne.
- (211) Kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var således opfyldt, og importen fra Tyrkiet og Rusland blev undersøgt kumulativt med henblik på konstateringen af skade.

4.4.2. Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande

- (212) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af data fra Surveillance 2 som forklaret i afsnit 4.2.2. Markedsandelen for importen fra de pågældende lande blev fastsat ved at sammenligne denne import med EU-forbruget inklusive justeringen for import fra Kina, jf. betragtning 202, hvilket havde betydning for den kinesiske — og dermed den samlede — importmængde og dermed også for forbrugsmængderne og markedsandelene.
- (213) Importen til Unionen fra de pågældende lande i den betragtede periode udviklede sig som følger:

Tabel 2

Importmængde (i ton) og markedsandel på det frie marked

	2017	2018	2019	UP
Tyrkiet (ton)	84 581	166 295	529 087	796 524
Indeks (2017 = 100)	100	197	626	942
Markedsandel (%)	0,9	2,0	5,9	9,3
Indeks (2017 = 100)	100	211	629	997
Rusland (ton)	112 062	175 772	240 240	300 729
Indeks (2017 = 100)	100	157	214	268
Markedsandel (%)	1,2	2,1	2,7	3,5
Indeks (2017 = 100)	100	168	215	284
De pågældende lande i alt	196 643	342 067	769 327	1 097 253
Indeks (2017 = 100)	100	174	391	558
Markedsandel (%)	2,2	4,1	8,6	12,9
Indeks (2017 = 100)	100	186	393	589

Kilde: Surveillance 2 (ton) og Eurofer.

- (214) Importen fra de pågældende lande og dens markedsandel mere end femdobledes i den betragtede periode. EU-markedsandelen for importen fra de pågældende lande var på 12,9 % i undersøgelsesperioden. Denne stigning fandt sted, selv om der var indført beskyttelsesforanstaltninger i størstedelen af den betragtede periode, fordi begge lande under beskyttelsesforanstaltningen eksporterede den pågældende vare under det resterende kontingent, som var stort nok til at tillade disse øgede mængder uden beskyttelsestold at komme ind på EU-markedet.

4.4.3. Priser på importen fra de pågældende lande, prisunderbud og pristryk

- (215) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Surveillance 2 som forklaret i afsnit 4.2.2.
- (216) Den vejede gennemsnitlige pris på import til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 3

Importpriser (EUR/ton)

	2017	2018	2019	UP
Tyrkiet	659	657	616	564
Indeks (2017 = 100)	100	100	93	85
Rusland	639	643	598	548
Indeks (2017 = 100)	100	101	94	86
De pågældende lande i alt	648	650	611	559
Indeks (2017 = 100)	100	100	94	86

Kilde: Surveillance 2.

- (217) De gennemsnitlige importpriser fra de to pågældende lande forblev stabile mellem 2017 og 2018, men faldt derefter med 14 % over en periode på to år. I hele den betragtede periode var de gennemsnitlige importpriser fra begge de pågældende lande (samlet eller hver for sig) konstant lavere end EU-producenternes priser (jf. tabel 7), og forskellen mellem EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige EU-salgspriser og de gennemsnitlige importpriser fra de pågældende lande blev næsten fordoblet i den betragtede periode.
- (218) Kommissionen fastsatte også prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:
- 1) de vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de stikprøveudtagne tyrkiske producenter og de samarbejdsvillige russiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis (omkostninger, forsikring og fragt) med passende justeringer for omkostninger efter importen, og
 - 2) de tilsvarende vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab-fabrik-niveau ⁽²⁸⁾.
- (219) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og fratrukket rabatter og nedslag. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters teoretiske omsætning i undersøgelsesperioden.
- (220) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Severstal, at der ikke er noget retsgrundlag eller nogen begrundelse for at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 9, analogt med henblik på fastsættelse af eksportprisen til beregning af underbud (og målprisunderbud). Efter Severstals opfattelse ville dette være i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 1. Den bemærkede også, at Kommissionen allerede var blevet dømt af Retten i sagen Hansol Paper ⁽²⁹⁾ for denne praksis. Severstal gjorde især gældende, at Retten i den pågældende sag havde fastslået, at Kommissionen havde begået en fejl ved at beslutte at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 9, analogt i forbindelse med fastlæggelsen af skade, navnlig »ved at beslutte at fratække SA&G-omkostninger og en

⁽²⁸⁾ De stikprøveudtagne EU-producenter solgte hovedsagelig samme vare direkte til uafhængige kunder i Unionen. Ca. 5 % af dette EU-salg fandt sted gennem forretningsmæssigt forbundne salgsheder, og dette salg fandt sted til priser svarende til priserne ved direkte salg til uafhængige kunder.

⁽²⁹⁾ Rettens dom af 2. april 2020, Hansol Paper Co. Ltd. mod Kommissionen, sag T-383/17, ECLI:EU:T:2020:139, præmis 200-203.

fortjenstmargen for videresalg af den pågældende vare« til uafhængige kunder, da det er priserne på den pågældende vare, der opkræves af uafhængige kunder, som »konkurrerer med EU-erhvervsgrenens samme vare, og som påfører denne erhvervsgren skade«, og ikke hypotetisk beregnede cif-priser. Ifølge Severstal var dette princip blevet bekræftet af Retten i sagerne Giant ⁽³⁰⁾ og CRIA ⁽³¹⁾ og senest af Domstolen i Hansol Paper-sagen ⁽³²⁾. Severstal fremførte, at de priser, som virksomhedens forretningsmæssigt forbundne forhandlere forlangte af deres ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, pr. definition var pålidelige, at sådanne priser konkurrerer med EU-erhvervsgrenens priser, og at de derfor burde anvendes til beregning af underbud (og målprisunderbud).

- (221) Kommissionen afviste påstanden om, at det er i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 1, at anvende artikel 2, stk. 9, analogt med henblik på fastsættelse af eksportprisen til beregning af underbud og målprisunderbud. I modsætning til Severstals påstand bekræftede Domstolen i sin dom i Hansol-sagen ⁽³³⁾ lovligheden af Kommissionens metode, idet den anførte, at det var »fuldt ud muligt for Kommissionen — med henblik på at sikre en objektiv sammenligning af priserne ved den pågældende vares første overgang til fri omsætning i Unionen — at fastsætte denne cif-pris, frit Unionens grænse, ved at fratække SA&G-omkostningerne og en fortjeneste fra Schades' videresalgspris for den pågældende vare til uafhængige kunder. Denne analoge anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, henhørte nemlig under den vide skønsmargen, som Kommissionen råder over ved gennemførelsen af denne forordnings artikel 3, stk. 2, og kunne derfor ikke i sig selv anses for at være behæftet med et åbenbart urigtigt skøn« ⁽³⁴⁾. Eftersom EU-erhvervsgrenen i dette tilfælde hovedsagelig sælger direkte til uafhængige kunder, førte den metode, som Kommissionen fulgte, desuden ikke til et åbenbart fejlagtigt resultat ⁽³⁵⁾.
- (222) Ovenstående viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 4,2 % og 7,1 % for importen fra Tyrkiet og mellem 5 % og 20,4 % for importen fra Rusland ⁽³⁶⁾. Størstedelen af den rustbestandige stål er en prisfølsom råvare, og underbudsmargenerne er betydelige.
- (223) Den tyrkiske sammenslutning CIB og en række eksporterende producenter anmodede Kommissionen om at sikre, at sammenlignelige varer blev taget i betragtning. Den metode, der blev anvendt i forbindelse med undersøgelsen ved sammenligning af typer af den pågældende vare, der eksporteres til Unionen, og samme vare fremstillet i Unionen, som forklaret i betragtning 218 og 219, er tilstrækkeligt detaljeret til at sikre en korrekt prissammenligning i forbindelse med underbudsberegningerne.
- (224) Kommissionen overvejede endvidere andre prisvirkninger, navnlig forekomsten af et betydeligt pristryk. I den betragtede periode sænkede EU-erhvervsgrenen sine priser med 12 %, dvs. med mere end faldet i produktionsomkostningerne (-7 % i samme periode) (jf. tabel 7). Men hvis ikke det var for dumpingimporten, ville EU-erhvervsgrenen have været i stand til at hæve sine priser, i det mindste til et niveau, hvor der kunne sælges uden tab. F.eks. måtte EU-erhvervsgrenen i 2019, hvor der var et sammenfald med den største stigning i dumpingimporten, sælge til en pris, der lå tæt på dumpingimportens pris, men med betydelige tab. I undersøgelsesperioden faldt EU-erhvervsgrenens salg parallelt med faldet i produktionsomkostningerne, men til et niveau med næsten ingen fortjeneste.
- (225) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CIB og en række eksporterende producenter, at faldet i salgsprisen fra 2019 til undersøgelsesperioden var mindre end faldet i produktionsomkostningerne, og at EU-erhvervsgrenen endda formåede at opnå en fortjeneste i undersøgelsesperioden. Dette ville sætte spørgsmål ved konklusionen om pristryk forårsaget af den pågældende import.

⁽³⁰⁾ Rettens dom af 27. april 2022, Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd. mod Kommissionen, sag T-242/19, ECLI:EU:T:2022:259.

⁽³¹⁾ Rettens dom af 4. maj 2022, China Rubber Industry Association (CRIA) og China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCIMC) mod Kommissionen, sag T-30/19 og T-72/19, ECLI:EU:T:2022:266, præmis 128-131.

⁽³²⁾ Domstolens dom af 12. maj 2022, Kommissionen mod Hansol Paper, sag C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370, præmis 101.

⁽³³⁾ Domstolens dom af 12. maj 2022, Kommissionen mod Hansol Paper, sag C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370.

⁽³⁴⁾ Domstolens dom af 12. maj 2022, Kommissionen mod Hansol Paper, sag C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370, præmis 105.

⁽³⁵⁾ Domstolens dom af 12. maj 2022, Kommissionen mod Hansol Paper, sag C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370, præmis 99.

⁽³⁶⁾ Da EU-producenter overvejende sælger direkte til uafhængige kunder i Unionen, anså Kommissionen de deraf følgende underbudsmargener for at være tilstrækkeligt repræsentative.

- (226) Kommissionen afviste denne påstand. Det forhold, at EU-erhvervsgrenen var i stand til at opnå en fortjeneste på 0,4 % i undersøgelsesperioden, kan ikke undergrave Kommissionens konklusion om et betydeligt pristryk forårsaget af dumpingimport. Et rentabilitetsniveau lige over break-even kan ikke betragtes som en sund fortjeneste, hvilket ville være muligt uden pristryk fra dumpingimporten. Det er klart, at fortjenesten var et resultat af de kraftigt stigende importmængder af rustbestandigt stål fra de pågældende lande. Som tidligere forklaret er rustbestandigt stål en råvare, der er følsom over for priskonkurrence. Dumpingimporten var således i stand til at udøve et betydeligt pristryk på EU-erhvervsgrenens salg.

4.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.5.1. Generelle bemærkninger

- (227) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (228) Som nævnt i betragtning 6 blev der anvendt stikprøveudtagning til at fastslå den eventuelle skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt som følge af importen af visse varer af rustbestandigt stål fra Tyrkiet og Rusland.
- (229) I forbindelse med konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af data fra Eurofers verificerede spørgeskemabesvarelse vedrørende alle EU-producenter, om nødvendigt krydstjekket med spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de fire stikprøveudtagne EU-producenter. Begge datasæt blev krydstjekket ⁽³⁷⁾ og blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (230) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping.
- (231) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.5.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (232) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2017	2018	2019	UP
Produktionsmængde (i ton)	10 915 729	10 870 843	10 757 441	9 797 517
Indeks (2017 = 100)	100	100	99	90
Produktionskapacitet (i ton)	12 110 762	12 107 279	13 240 172	13 340 130

⁽³⁷⁾ Eurofers spørgeskemabesvarelse blev krydstjekket uden kontrollbesøg.

<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	100	109	110
Kapacitetsudnyttelse (%)	90	90	81	73
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	100	90	81

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (233) EU-erhvervsgrenens produktionsmængde var forholdsvis stabil mellem 2017 og 2019, men den faldt med 10 % ved udgangen af den betragtede periode, delvis på grund af det pres, som importen fra Tyrkiet og Rusland udøvede, og som steg med næsten 330 000 ton i undersøgelsesperioden sammenlignet med 2019 (tabel 2).
- (234) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger genberegnete GOR EU-erhvervsgrenens produktionsmængde ud fra oplysningerne i tabel 5a, 5b, 9 og 12, og ved at kombinere tallene i disse tabeller konkluderede den, at Kommissionen havde fejlberegnet EU-erhvervsgrenens produktionsmængder. Kilden til disse tabeller er dog ikke den samme, navnlig stammer de mængder, der er angivet i tabel 9, fra EU-erhvervsgrenens stikprøve, mens mængderne i de tre andre tabeller stammer fra EU-erhvervsgrenen som helhed. Påstanden blev derfor afvist.
- (235) I hele den betragtede periode steg EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet med 10 %. Denne stigning er dog teoretisk. EU-producenterne anvender deres linjer til varmgalvanisering til fremstilling af rustbestandigt stål, men også til andre varer, der ikke er omfattet af denne undersøgelse. I den betragtede periode ændrede den andel af disse produktionslinjer, der var forbeholdt produktionen af rustbestandigt stål, sig for visse producenter. Faldet i produktionen kombineret med en forøgelse af produktionskapaciteten førte til et fald i kapacitetsudnyttelsesgraden.
- (236) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CIB og en række eksporterende producenter, at stigningen i produktionskapaciteten og indvirkningen heraf på kapacitetsudnyttelsesgraden, navnlig i 2019, var en følge af fejlagtige investeringsbeslutninger. Som forklaret i betragtning 235 var denne stigning kun teoretisk. Kommissionen tog hensyn til dette forhold i sin analyse ved at tildele denne negative faktor en begrænset relevans i EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (237) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 5a

Salgsmængde og markedsandel på det frie marked

	2017	2018	2019	UP
Salget på det frie marked	6 656 755	6 573 138	6 780 245	6 586 657
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	99	102	99
Markedsandel på det frie marked (%)	74,0	78,3	75,8	77,3
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	106	102	104

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (238) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked var forholdsvis stabil i den betragtede periode: Med hensyn til salgsmængder lykkedes det ved udgangen af den betragtede periode EU-erhvervsgrenen at kompensere for virkningen af den kraftige stigning i importen fra de pågældende lande som følge af udvidelsen af foranstaltningerne over for Kina til at omfatte den import, der omgår foranstaltningerne ⁽³⁸⁾, hvilket gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at genvinde noget af den salgsmængde, der tidligere var gået tabt som følge af den kinesiske omgåelsespraksis. Kombineret med faldet i forbruget resulterede dette endda i en stigning i markedsandelen i den betragtede periode.
- (239) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte CIB og en række eksporterende producenter, at ovennævnte tal viser, at EU-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade på grund af tabt salg eller markedsandel.
- (240) Selv om EU-erhvervsgrenens salgsmængde som sådan kun faldt en smule, og dens markedsandel steg i lyset af et fald i forbruget, var Kommissionen uenig, eftersom den kraftige stigning i lavprisindeporten fra Rusland og Tyrkiet udøvede pristryk, pressede priserne ned og forhindrede EU-erhvervsgrenen i fuldt ud at udnytte antidumpingforanstaltningerne over for importen af rustbestandigt stål fra Kina.

Tabel 5b

Mængde og markedsandel på det bundne marked

	2017	2018	2019	UP
Det bundne marked	2 504 391	2 667 375	2 358 802	2 167 741
Indeks (2017 = 100)	100	107	94	87
Andelen af det bundne marked i forhold til den samlede EU-produktion (%)	22,9	24,5	21,9	22,1
Indeks (2017 = 100)	100	107	96	96

Kilde: Eurofer og de stikprøvedtagne EU-producenter.

- (241) EU-erhvervsgrenens bundne marked (bestående af rustbestandigt stål, som EU-erhvervsgrenen tilbageholder til efterfølgende produktionsled, navnlig til produktion af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale) i Unionen faldt med 13 % i den betragtede periode. Faldet kan tilskrives nedgangen i efterspørgslen efter stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i den anden del af den betragtede periode til trods for opsvinget i sektoren for husholdningsapparater i sidste kvartal af 2020 ⁽³⁹⁾. Det bundne markeds markedsandel i forhold til den samlede EU-produktion gik overordnet set tilbage med 0,8 % procentpoint i den betragtede periode.

4.5.2.3. Vækst

- (242) Ovennævnte tal for produktion og i mindre grad salg på det frie marked viser en faldende tendens fra 2017. Som allerede nævnt i betragtning 238 skyldtes EU-erhvervsgrenens stigning i markedsandelen registreringen af en vis kinesisk import ved indledningen af antiomgåelsesundersøgelsen vedrørende denne import ⁽⁴⁰⁾, som bragte den betydelige import fra Kina til ophør og gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at kompensere for en del af salget til importen fra Rusland og Tyrkiet.

4.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

- (243) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

⁽³⁸⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2020/1156.

⁽³⁹⁾ Jf. analysen af EU's stålforbrugende sektorer i Eurofer's »Economic and steel market outlook 2021-2022, second quarter 2021 report« fra maj 2021, som findes på <https://www.eurofer.eu/publications/economic-market-outlook/economic-and-steel-market-outlook-2021-2022-second-quarter/>.

⁽⁴⁰⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2019/1948.

Tabel 6

Beskæftigelse og produktivitet

	2017	2018	2019	UP
Antal ansatte	8 389	8 731	9 751	9 238
Indeks (2017 = 100)	100	104	116	110
Produktivitet (ton/ansat)	1 301	1 245	1 103	1 061
Indeks (2017 = 100)	100	96	85	82

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (244) I den betragtede periode var der udsving i den del af EU-erhvervsgrenens beskæftigelse, der havde relation til produktionen af rustbestandigt stål, og den steg med 10 %. Noget af dette udsving er imidlertid teoretisk, da det er resultatet af de metoder, der anvendes til at fordele ressourcerne fra en produktfamilie, der omfatter mere end rustbestandigt stål (dvs. alle produkter, der varmgalvaniseres).
- (245) EU-erhvervsgrenens produktion faldt med 18 % i den betragtede periode. Dette fald skyldes faldet i produktionsmængderne og den metode, der anvendes til at fastsætte antallet af ansatte, der er involveret i aktiviteter i relation til rustbestandigt stål.

4.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (246) Alle dumpingmargenerne lå over minimalniveauet, og de fleste af dem var betydeligt højere. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra de pågældende lande.
- (247) Rustbestandigt stål har allerede været genstand for antidumpingundersøgelser. Kommissionen konstaterede, at EU-erhvervsgrenens situation i perioden fra den 1. oktober 2015 til den 30. september 2016 var betydeligt påvirket af dumpingimporten af rustbestandigt stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina»). Der blev indført midlertidige antidumpingforanstaltninger over for importen fra Kina i august 2017 ⁽⁴¹⁾, og de endelige foranstaltninger blev bekræftet i februar 2018 ⁽⁴²⁾.
- (248) Ved en antiomgåelsesundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne over for importen med oprindelse i Kina blev foranstaltningerne i august 2020 udvidet til at omfatte visse let ændrede varer af rustbestandigt stål ⁽⁴³⁾.
- (249) EU-erhvervsgrenens genrejsning efter tidligere dumpingpraksis var således pågående, da denne undersøgelse blev indledt.

4.5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (250) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

⁽⁴¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1444 af 9. august 2017 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (C/2017/5512) (EUT L 207 af 10.8.2017, s. 1).

⁽⁴²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/186 af 7. februar 2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varer af rustbestandigt stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 34 af 8.2.2018, s. 16).

⁽⁴³⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2020/1156.

Tabel 7

Salgspriser og produktionsomkostninger i Unionen

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris på det frie marked (EUR pr. ton)	662	674	616	584
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	102	93	88
Enhedsproduktionsomkost- ninger (EUR/ton)	622	664	638	578
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	107	103	93

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (251) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger over for importen fra Kina i 2017 kunne EU-producenterne øge deres salgspriser i Unionen med 2 % fra 2017 til 2018. Efterfølgende faldt enhedssalgsprisen på det frie marked imidlertid med 14 % mellem 2018 og undersøgelsesperioden, hvilket resulterede i et samlet fald på 12 % i den betragtede periode.
- (252) Enhedsproduktionsomkostningerne steg med 7 % mellem 2017 og 2018, men faldt efter 2018, hvilket resulterede i et samlet fald på 7 % i den betragtede periode. Priserne på nogle af de vigtigste råmaterialer faldt betydeligt i anden halvdel af den betragtede periode.
- (253) I bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger påpegede CIB og en række eksporterende producenter, at faldet i produktionsomkostningerne fra 2019 til undersøgelsesperioden var mere udtalt end det kontinuerlige fald i EU-erhvervsgrenens salgspriser. Kommissionen anførte dog, at i den betragtede periode sænkede EU-erhvervsgrenen sine priser med 12 %, hvilket var mere end faldet i produktionsomkostningerne (-7 % i samme periode). EU-erhvervsgrenens lave priser, herunder i undersøgelsesperioden, påvirkede rent faktisk EU-erhvervsgrenens finansielle resultater i alvorlig grad, som det fremgår af tabel 10.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (254) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 8

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	32 916	33 372	33 007	31 075
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	101	100	94

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (255) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat hos de stikprøveudtagne EU-producenter faldt med 6 % ved udgangen af den betragtede periode.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

- (256) De stikprøveudtagne EU-producenteres lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Lagerbeholdninger

	2017	2018	2019	UP
Slutlagre (i ton)	170 054	166 651	173 225	107 317
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	98	102	63
Slutlagre i procent af produktionen (%)	5,9	5,3	6,0	3,9
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	90	101	65

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (257) I den betragtede periode faldt slutlagrene med 37 %. EU-producenterne har normalt kun selv et begrænset lagerniveau. Derfor betragtes lagerbeholdninger ikke som en vigtig skadesindikator for denne erhvervsgren. Dette bekræftes også, når man ser på udviklingen i slutlagrene i procent af produktionen. Som det fremgår af ovenstående, forblev denne indikator forholdsvis stabil mellem 2017 og 2019, selv om den faldt. I undersøgelsesperioden producerede nogle producenter midlertidigt mindre og reducerede lagerbeholdningerne i et forsøg på at håndtere deres vanskelige finansielle situation i 2019 og 2020 (jf. tabel 9).

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (258) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2017	2018	2019	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	6,2	2,1	- 2,6	0,4
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	34	- 42	6
Likviditet (EUR)	120 781 208	101 695 104	16 255 709	104 970 075
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	84	13	87
Investeringer (EUR)	16 168 844	22 074 194	27 064 986	39 876 721
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	137	167	247
Investeringsafkast (%)	4,1	2,0	- 1,1	0,6
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	49	- 27	16

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (259) Kommissionen beregnede de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. Den samlede rentabilitet faldt fra 6,2 % i 2017 til 0,4 % i undersøgelsesperioden. Dette fald optræder samtidigt med den massive stigning i importmængderne fra de pågældende lande (jf. tabel 2) til priser, der er lavere end EU-erhvervsgrenens priser (jf. tabel 3 og 7).
- (260) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger pegede CIB og en række eksporterende producenter på den positive udvikling i EU-erhvervsgrenens rentabilitet mellem 2019 og undersøgelsesperioden 2020 og den stigende tendens i 2020⁽⁴⁴⁾. Disse parter understregede også, at rentabiliteten i undersøgelsesperioden ikke kunne anses for at være repræsentativ på grund af indvirkningen af covid-19-foranstaltningerne på produktionsmængderne i begyndelsen af 2020 og faldet på markedet for rustbestandigt stål til bilindustrien, som ikke er omfattet af varedækningen i denne undersøgelse, men som blev fremstillet på samme udstyr i 2020.
- (261) Kommissionen bemærkede, at valget af den betragtede periode, jf. betragtning 24, var passende i betragtning af datoen for indgivelsen af klagen og de gældende regler, og at Kommissionens analyse ikke foretages ud fra en sammenligning af referenceåret med undersøgelsesperioden, men ud fra tendenser i hele den pågældende periode. Udsving inden for en periode på 12 måneder er ikke usædvanlige. Indvirkningen af covid-19-pandemien og udviklingen i efterspørgslen i bilindustrien indgik i fuldt omfang i analysen i årsagssammenhængen i afsnit 5.2.7 og 5.2.4 i denne forordning.
- (262) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Nettolikviditeten udviklede sig i vidt omfang på samme måde som rentabiliteten og investeringsafkastet. Nettolikviditeten forblev forholdsvis stabil i 2017 og 2018, faldt i 2019 efter EU-producenternes tab samme år og steg derefter til et niveau tæt på det niveau, der var gældende i begyndelsen af den betragtede periode.
- (263) Investeringerne er udtryk for den bogførte nettoværdi af aktiver. Nettoinvesteringerne steg støt i den betragtede periode og mere end fordobledes i den betragtede periode. Generelt havde investeringerne til formål at bevare den eksisterende kapacitet, forbedre kvaliteten og foretage de behørigt udskiftninger af de nødvendige produktionsaktiver. Nogle vedrørte sundhed, sikkerhed og miljø. Betydelige investeringer i anden halvdel af den betragtede periode vedrører en stikprøveudtaget EU-producent og i forudgående produktionsled af dennes produktion af rustbestandigt stål.
- (264) CIB og en række eksporterende producenter hævdede efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at stigningen i investeringerne viser, at EU-erhvervsgrenen ikke har lidt skade. Påstanden blev afvist. Selv om investeringerne steg i den betragtede periode, lå disse generelt på et lavt niveau, og som nævnt var de generelt begrænset til de udgifter, der var nødvendige for at holde driften i gang. Kommissionen fandt derfor ikke, at den positive udvikling heraf svækker den skade, der blev konstateret på andre områder.
- (265) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, hvilket afspejler afskrivningssatsen for aktiver. Det faldt støt og blev negativt i 2019, da EU-producenterne i stikprøven led tab på verdensplan. Det blev en smule positivt i undersøgelsesperioden, men var langt lavere end i begyndelsen af den betragtede periode.
- (266) EU-erhvervsgrenens ringe økonomiske resultater i den betragtede periode hæmmede dens evne til at rejse kapital. EU-erhvervsgrenen er kapitalintensiv og kendetegnet ved betydelige investeringer. Investeringsafkastet i den betragtede periode var for lavt til at dække så betydelige investeringer.

4.5.4. Konklusion vedrørende skade

- (267) Udviklingen i de mikro- og makroøkonomiske indikatorer i den betragtede periode viste, at EU-erhvervsgrenens finansielle situation forværredes.

⁽⁴⁴⁾ På grundlag af oplysningerne i klagen beregnede CIB EU-erhvervsgrenens kvartalsvise omkostninger og priser og den deraf følgende fortjeneste på kvartalsbasis fra tredje kvartal af 2019 til sidste kvartal af undersøgelsesperioden (t21.007886 og t22.003104).

- (268) Stigningen i produktionskapaciteten (+10 %) er teoretisk og skyldes, at EU-erhvervsgrenen tildeler mere kapacitet til produktion af rustbestandigt stål som følge af en lavere efterspørgsel efter andre varer, der produceres på de samme linjer som rustbestandigt stål. Det samme gjorde sig gældende for beskæftigelsen (+10 %). For så vidt angår investeringer (+147 %), stammer størstedelen fra de investeringer, der er foretaget i forudgående produktionsled af produktionen af rustbestandigt stål. Stigningen i EU-erhvervsgrenens markedsandel (+3,2 %) i den betragtede periode kan tilskrives indledningen og resultatet af antiomgåelsesundersøgelsen over for Kina, jf. betragtning 202.
- (269) EU-erhvervsgrenen bestræbte sig på at bevare sine salgsmængder af rustbestandigt stål til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen (-1 %) i en situation med et faldende forbrug på det frie marked (-6 %). EU-erhvervsgrenen kunne dog kun gøre dette og reagere på pristrykket fra den stigende dumpingimport fra de pågældende lande ved at sænke sine salgspriser. I den betragtede periode sænkede EU-erhvervsgrenen sine priser mere end tilbagegangen i produktionsomkostningerne.
- (270) Disse lave priser påvirkede i alvorlig grad EU-erhvervsgrenens resultater, som faldt fra en fortjeneste på 6,2 % i 2017 til et tab i 2019 og stort set ingen fortjeneste ved udgangen af den betragtede periode. Andre finansielle indikatorer, som f.eks. likviditet og investeringsafkast, fulgte en lignende tendens.
- (271) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (272) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, hvorvidt dumpingimporten fra de pågældende lande havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede, at en mulig skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra de pågældende lande ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Disse faktorer er: importen fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, udviklingen i efterspørgslen, bunden anvendelse, selvforskyldt skade, covid-19-pandemien og priserne på varmvalsede produkter i oprullet stand.

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (273) Importen fra de pågældende lande mere end femdobledes i den betragtede periode og steg fra 196 643 ton i 2017 til over 1 mio. ton i undersøgelsesperioden. Markedsandelen for denne import steg fra 2,2 % i 2017 til 13,1 % i undersøgelsesperioden. Denne tiltagende import fandt sted til priser, der var lavere end EU-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode, og forskellen øgedes med tiden. Navnlig i 2019 og i undersøgelsesperioden, som var de år, hvor importen fra de pågældende lande steg mest, blev EU-erhvervsgrenens priser trykket af dumpingimporten. Pristrykket fra importen fra de pågældende lande medførte, at EU-erhvervsgrenen for at begrænse tabet af salgsmængder var nødt til at sænke sine salgspriser mere end for at tage højde for faldet i produktionsomkostningerne. Som følge heraf faldt rentabiliteten fra 6,2 % til 0,4 %, og de finansielle indikatorer forværredes.
- (274) Den tyrkiske sammenslutning CIB anfægtede eventuelle negative virkninger af importen fra de pågældende lande med den begrundelse, at denne import ikke fastsatte priser på EU-markedet men fulgte globale markedstendenser, der skyldtes svingende priser på varmvalsede produkter i oprullet stand. Kommissionen afviste denne påstand. Med en eksponentiel stigning i mængderne på ca. 1 mio. ton i en så kort periode og en markedsandel på 12,9 % i undersøgelsesperioden påvirkede de meget lave priser på importen fra de pågældende lande rent faktisk de priser, som EU-erhvervsgrenen kunne opnå på det frie marked.

- (275) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CIB og en række eksporterende producenter denne bemærkning og pegede på de markedsoplysninger, som virksomheden havde fremsendt til Kommissionen, som efter sigende skulle vise, at pristendenserne i den betragtede periode var de samme på de vigtigste globale markeder og for EU-erhvervsgruppen i Unionen.
- (276) Kommissionen afviste denne påstand. For det første faldt EU-erhvervsgruppens salgspriser i Unionen med 12 % i den betragtede periode, mens priserne fra de pågældende lande faldt med 14 %. Eftersom priserne på importen allerede lå et godt stykke under EU-erhvervsgruppens priser i 2017, jf. betragtning 274, påvirkede den store importmængde til meget lave priser fra de pågældende lande de priser, som EU-erhvervsgruppen kunne opnå på det frie marked, negativt. For det andet bemærkede Kommissionen, at nogle af pristendenserne i de fremlagte data kunne være til dels sammenlignelige, men at det endelige prisniveau ikke var, og at priserne på hvert enkelt af disse hovedmarkeder således fastsættes ud fra den specifikke dynamik og de særlige omstændigheder, der gælder på det pågældende marked. Det forhold, at Kommissionen havde fastslået, at den pågældende vare er en råvare som nævnt af de berørte parter, underminerer ikke en sådan konklusion.
- (277) Flere parter hævdede, at der ikke var nogen sammenhæng mellem importen fra Rusland og Tyrkiet og den skade, som EU-erhvervsgruppen har lidt. Kommissionen afviste denne påstand. Kommissionen erkendte, at EU-erhvervsgruppen i den første del af den betragtede periode var i stand til at drage fordel af forholdsvis gode markedsforhold og de antidumpingforanstaltninger, der var indført over for importen fra Kina. Mellem 2018 og 2019, hvor stigningen fra år til år i importen fra Rusland og Tyrkiet var størst, var EU-erhvervsgruppen imidlertid tabsgivende. Den dårlige finansielle situation fortsatte i undersøgelsesperioden efter en yderligere stigning i importen fra de pågældende lande i absolutte og i relative tal. Der var således en klar sammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgruppen har lidt.
- (278) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CIB og en række eksporterende producenter, at EU-erhvervsgruppen mellem 2018 og 2019, hvor stigningen fra år til år i importen fra Rusland og Tyrkiet var størst, formåede at øge sine EU-salgsmængder med lidt over 200 000 ton.
- (279) Kommissionen bemærkede imidlertid, at denne stigning i absolutte tal var mindre end halvdelen af stigningen i importen fra de pågældende lande, og i betragtning af priserne på et marked, der var oversvømmet af dumpingimport, forværredes EU-erhvervsgruppens finansielle situation kraftigt fra 2018 og blev i 2019 tabsgivende.
- (280) Flere parter anførte, at importen fra Tyrkiet og Rusland aldrig nåede op på mængder, der kunne være skadevoldende, da de bl.a. lå under niveauet for det resterende kontingent for stålbeskyttelsesforanstaltninger i form af kontingenter i Unionen. Kommissionen afviste denne påstand. Antidumpingforanstaltninger anvendes til en anden situation end beskyttelsesforanstaltninger. Stålbeskyttelsesforanstaltningerne forhindrer ikke indførelsen af antidumpingforanstaltninger over for de kontingenter, der falder uden for beskyttelsesforanstaltningerne, og som jf. betragtning 214 faktisk er store nok til, at der kan importeres betydelige mængder, inden beskyttelsestolden finder anvendelse. Dertil kommer, at importmængden fra hvert af de pågældende lande ikke var ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7, jf. betragtning 213 og 214. Dumpingimporten fra de pågældende lande var således tilstrækkelig betydelig til i væsentlig grad at forvolde EU-producenterne skade.
- (281) Nogle parter opfordrede Kommissionen til at analysere data for 2021 og anførte, at EU-producenternes kraftige genrejsning i det pågældende år viste, at importen fra de pågældende lande ikke var årsagen til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgruppen havde lidt. Kommissionen afviste kravet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, stk. 1, i henhold til hvilken oplysninger vedrørende perioder efter undersøgelsesperioden normalt ikke bør tages i betragtning.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (282) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 11

Import fra tredjelande

Land		2017	2018	2019	UP
Sydkorea	Mængde (ton)	143 873	180 993	209 248	248 890
	Indeks (2017 = 100)	100	126	145	173
	Markedsandel (%)	1,6	2,2	2,3	2,9
	Indeks (2017 = 100)	100	135	146	182
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	703	729	685	626
	Indeks (2017 = 100)	100	104	97	89
Taiwan	Mængde (ton)	69 919	87 803	140 334	184 158
	Indeks (2017 = 100)	100	126	201	263
	Markedsandel (%)	0,8	1,0	1,6	2,2
	Indeks (2017 = 100)	100	134	202	278
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	624	675	656	624
	Indeks (2017 = 100)	100	108	105	100
Indien	Mængde (ton)	232 677	126 651	194 355	169 040
	Indeks (2017 = 100)	100	54	84	73
	Markedsandel (%)	2,6	1,5	2,2	2,0
	Indeks (2017 = 100)	100	58	84	77
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	683	689	639	573
	Indeks (2017 = 100)	100	101	94	84
Tunesien	Mængde (ton)	0	29 901	82 426	85 436
	Indeks (2017 = 100)		100	276	2 286
	Markedsandel (%)	0	0,4	0,9	1,0
	Indeks (2017 = 100)		100	225	250
	Gennemsnitspris (EUR/ton)		648	600	570
	Indeks (2017 = 100)		100	93	88
Ukraine	Mængde (ton)	19 501	30 165	25 434	19 140
	Indeks (2017 = 100)	100	155	130	98
	Markedsandel (%)	0,2	0,4	0,3	0,2
	Indeks (2017 = 100)	100	166	131	104
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	635	645	593	538
	Indeks (2017 = 100)	100	102	93	85

Kina	Mængde (ton) ⁽⁴⁵⁾	1 557 192	903 775	668 707	245
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	58	43	0
	Markedsandel (%)	17,3	10,8	7,5	0,0
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	62	43	0
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	597	478	860	896
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	80	144	150
Andre tredjelande	Mængde (ton)	113 906	120 947	77 991	132 678
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	106	68	116
	Markedsandel (%)	1,3	1,4	0,9	1,6
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	114	69	123
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	658	691	687	599
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	105	99	87
I alt — alle andre tredjelande undtagen de pågældende lande	Mængde (ton)	2 137 068	1 480 235	1 398 494	839 588
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	69	65	39
	Markedsandel (%)	23,8	17,6	15,6	9,9
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	74	66	41
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	636	695	655	603
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	109	103	95

Kilde: Surveillance 2 (justeret).

- (283) I den betragtede periode var der udsving i markedsandelen for importen fra alle andre lande. Samlet set var der et fald fra 23,8 % i 2017 til 9,9 % i undersøgelsesperioden, dvs. en tendens, som delvis blev påvirket af indførelsen af handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for kinesisk rustbestandigt stål.
- (284) I undersøgelsesperioden var importen fra andre tredjelande på 839 588 ton (heraf 72 % fra Sydkorea, Taiwan og Indien). Størstedelen af denne import kom ind i Unionen til priser, der var højere end importpriserne fra de pågældende lande.
- (285) Som anført i betragtning 247 og 248 var EU-erhvervsgrænsen stadig påvirket af den kinesiske dumpingimport i en del af den betragtede periode. Nogle parter anførte, at der ikke var bevis for, at omgåelsesimport fra Kina ikke fortsat kom ind på EU-markedet i 2020, og at de anmodede om fremlæggelse af Taric-data ⁽⁴⁶⁾. I betragtning af tidspunktet for antiomgåelsesproceduren mod Kina og den registrering, der fandt anvendelse fra indledningen af den pågældende undersøgelse, fandt Kommissionen, at importen fra Kina ikke forvoldte EU-erhvervsgrænsen væsentlig skade i undersøgelsesperioden for nærværende procedure. Det vigtigste var, at importen af rustbestandigt stål fra Kina næsten var ikke eksisterende i undersøgelsesperioden, hvor Kommissionen konstaterede, at EU-erhvervsgrænsen fortsat led væsentlig skade.

⁽⁴⁵⁾ Baseret på mængder fra Surveillance 2-databasen kun for 2020.

⁽⁴⁶⁾ Den 4. februar 2022 fremlagde Kommissionen oplysninger om de samlede importmængder og -værdier pr. eksportland for kalenderåret 2020 for den undersøgte vare via notatet til dossieret t22.001509.

- (286) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CIB og en række eksporterende producenter, at EU-erhvervsgrenens fald i rentabiliteten i 2018 og 2019 skyldtes, at den i 2017 opnåede rentabilitet hovedsagelig var på grund af indførelsen af antidumpingtold på importen af rustbestandigt stål fra Kina, og at tilbagegangen i rentabiliteten fra dette 2017-niveau i 2018 og 2019 skyldtes importen af omgået kinesisk rustbestandigt stål, hvilket var en påstand, som også blev fremsat af GOT.
- (287) Hvad angår EU-erhvervsgrenens rentabilitet i 2017 bemærkede Kommissionen for det første, at rentabiliteten i 2017 lå over minimumsmålfortjenesten på 6 %, hvilket tydede på, at i) efter en periode med illoyal konkurrence fra Kina, der medførte væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, var EU-erhvervsgrenens rentabilitet i det pågældende år ikke væsentligt påvirket af den kinesiske dumping på EU-markedet, sandsynligvis som følge af indledningen af en antidumpingundersøgelse af kinesisk rustbestandigt stål i december 2016, og ii) importmængden fra de pågældende lande var endnu ikke af en sådan art, at den i væsentlig grad påvirkede EU-erhvervsgrenens rentabilitet. En mangel på urimelige handelsfordrejninger betyder imidlertid på ingen måde, at rentabiliteten var oppustet, som de berørte parter syntes at antyde, særlig i betragtning af at niveauet var på beskedne 6,2 %. Med hensyn til virkningen af den omgæede import fra Kina i 2018 og 2019 »så Kommissionen ikke bare bort fra den«, som CIB og en række eksporterende producenter hævdede, men den havde erkendt, at EU-erhvervsgrenen stadig var påvirket af den. I modsætning til tendensen i importen fra de pågældende lande faldt denne import dog som følge af antiomgåelsesundersøgelsen kraftigt i mængde i 2018 og 2019, hvor den allerede var på et lavere niveau end importen fra de pågældende lande. Der var stort set ikke længere nogen import af rustbestandigt stål fra Kina i undersøgelsesperioden.
- (288) Kommissionen konkluderede derfor, at indvirkningen af import fra andre tredjelande ikke svækker årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Rusland og Tyrkiet og den væsentlige skade, som EU-producenterne har lidt.

5.2.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (289) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og -priser udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

De stikprøveudtagne EU-producenters eksportresultater

	2017	2018	2019	UP
Eksportmængde (i ton)	708 037	657 417	812 594	748 774
Indeks (2017 = 100)	100	93	115	106
Gennemsnitspris (EUR/ton)	608	672	600	589
Indeks (2017 = 100)	100	110	99	97

Kilde: Eurofer (mængde) og EU-producenter i stikprøven (enhedspris).

- (290) EU-erhvervsgrenen øgede sin eksportmængde med 6 % i den betragtede periode. Det yderligere eksportsalg (på ca. 40 000 ton i undersøgelsesperioden sammenlignet med begyndelsen af den betragtede periode) er begrænset i forhold til tabet på 93 000 ton af salget på EU-markedet i den samme periode. Bortset fra de højere priser i 2018 havde EU-producenterne ret stabile eksportpriser i samme periode. De varer, der eksporteres af EU-erhvervsgrenen, er generelt billigere rustbestandigt stål, og de har derfor betydeligt lavere gennemsnitspriser end de varer, der sælges i Unionen. EU-erhvervsgrenens eksportsalg kunne i meget begrænset omfang kompensere for den negative udvikling i både mængder og priser på EU-markedet gennem en udvanding af faste omkostninger og andre omkostninger.

- (291) En række eksporterende producenter tilskrev et eventuelt tab af markedsandele hos EU-producenterne på EU-markedet for rustbestandigt stål EU-erhvervsgrenens øgede fokus på eksportmarkederne, som for nogle parter vedkommende ikke var rentable. Kommissionen afviste påstanden. De mængder, der blev eksporteret af EU-producenterne, var begrænsede sammenlignet med de samlede EU-salgsmængder og tegnede sig for ca. 12 % af deres samlede salgsmængde. Som anført i betragtning 290 var det yderligere eksportsalg i absolutte tal begrænset, mens priserne var ret stabile og i overensstemmelse med varesammensætningen.
- (292) Kommissionen konkluderede, at indvirkningen af EU-erhvervsgrenens eksportresultater på den skade, som EU-producenterne har lidt, højst var marginal.

5.2.3. *Udviklingen i efterspørgslen generelt set*

- (293) Som det fremgår af afsnit 4.3, faldt forbruget på det frie marked i den betragtede periode. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at udviklingen i forbruget på det frie marked kunne have bidraget til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (294) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOR, at forbrugsnedgangen var hovedårsagen til faldet i EU-erhvervsgrenens produktion. Kommissionen gentog dog, at forbrugsnedgangen ikke blev anset for at svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Rusland og Tyrkiet og EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation i undersøgelsesperioden i betragtning af stigningen i mængder og markedsandele for importen fra de pågældende lande og deres indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser. Mens forbruget faldt med 467 000 ton i den betragtede periode, steg importen desuden fra de pågældende lande med næsten det dobbelte.

5.2.4. *Udviklingen i efterspørgslen i bilindustrien*

- (295) Nogle parter hævdede, at EU-erhvervsgrenen klarede sig dårligt på grund af problemer og lavere efterspørgsel i bilindustrien. Påstanden blev ikke bekræftet af den nuværende undersøgelse. Tværtimod viste undersøgelsen, at EU-producenterne leverede rustbestandigt stål til forskellige industrisektorer, som ikke er i bilindustrien. Hvis en del af EU-erhvervsgrenen blev negativt påvirket af en afmatning i bilindustrien, skyldtes dette varer, der ikke kategoriseres som samme vare og derfor ikke indgår i denne analyse, idet produkter, der varmgalvaniseres og typisk anvendes i bilindustrien, falder uden for undersøgelsen, Påstanden blev afvist.
- (296) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CIB og en række eksporterende producenter, at den lavere efterspørgsel i denne sektor, som produceres på de samme produktionslinjer, ville have øget de faste omkostninger og således have påvirket EU-erhvervsgrenens rentabilitet negativt.
- (297) Kommissionen erkendte, at visse EU-producenter også fremstiller varer, der anvendes i bilindustrien, på produktionslinjerne for rustbestandigt stål. Den præciserede dog, at analysen i den nuværende undersøgelse, herunder omkostningsanalysen, kun foretages for den varegruppe, der er omfattet af undersøgelsen. Mikroindikatorerne er kun blevet indsamlet hos de stikprøvedtagne producenter. Disse parter verificerede produktionsomkostninger og navnlig deres faste omkostninger har ikke været genstand for en sådan omfordeling. Denne omfordeling af produktionskapaciteten fandt faktisk kun anvendelse på et lille antal producenter, der ikke indgik i stikprøven. Derfor blev ingen mikroindikatorer og som nævnt i oplysningsdokumentet og i denne forordning kun to makroindikatorer, nemlig produktionskapacitet (tabel 4) og beskæftigelse (tabel 6), påvirket af udviklingen i andre varegrupper end rustbestandigt stål.

- (298) Påstanden blev derfor afvist.

5.2.5. *Bunden anvendelse*

- (299) EU-producenterne anvender den undersøgte vare til fremstilling af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale.
- (300) Som vist i tabel 1 faldt det bundne forbrug med 13 % i den betragtede periode. Faldet fandt hovedsagelig sted i anden del af den betragtede periode som en følge af den negative vækst i visse stålforbrugende sektorer. Ikke desto mindre forblev den bundne anvendelse forholdsvis stabil i relative tal, dvs. i procent af EU-produktionen.

- (301) Kommissionen konkluderede, at udviklingen i det bundne forbrug med hensyn til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, højst var marginal.

5.2.6. *Selvforskyldt skade*

- (302) Nogle parter pegede på investeringer på forkerte tidspunkter i produktionen af varmgalvaniserede produkter til bilindustrien som en årsag til den skade, som EU-producenterne har lidt. Som behandlet i betragtning 295 vedrører påstanden investeringer i en vare, der ikke er omfattet af denne undersøgelse. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (303) Nogle parter pegede på investeringer på forkerte tidspunkter, hvilket førte til en produktionskapacitet, der var meget højere end forbruget i Unionen, som en årsag til den skade, som EU-producenterne har lidt. Kommissionen afviste påstanden. Som anført i betragtning 263 investerede EU-producenterne ikke for at øge produktionskapaciteten af rustbestandigt stål som sådan. Det bemærkes også i betragtning 235, at forøgelsen af produktionskapaciteten for rustbestandigt stål var teoretisk og derfor ikke blev betragtet som en indikation af væsentlig skade i dette særlige tilfælde. Denne påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, men uden nye beviser eller begrundelser og blev således afvist.
- (304) Nogle parter pegede på selvforskyldt skade inden for EU-erhvervsgrenen, på grund af import af den undersøgte vare foretaget af stålservicecentre, der er forretningsmæssigt forbundne med EU-producenterne. Påstanden var ubegrundet og blev derfor afvist. Det bør bemærkes, at mange EU-producenter ikke har forretningsmæssigt forbundne stålservicecentre med importfunktioner. De fleste stikprøveudtagne EU-producenter har ikke forretningsmæssigt forbundne stålservicecentre af den art. Import foretaget af stålservicecentre, der er forretningsmæssigt forbundne med eventuelle EU-producenter, blev ikke anset for at svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Rusland og Tyrkiet og EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation i undersøgelsesperioden i betragtning af stigningen i importmængder fra de pågældende lande, deres indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser og på andre faktorer, som er undersøgt i dette afsnit.

5.2.7. *Covid-19-pandemien*

- (305) En række parter tilskrev skaden de nedlukninger, der skyldtes covid-19-pandemien i Unionen, hvilket skulle have øget de faste omkostninger for Unionens stålproducenter i betragtning af de lavere produktionsmængder. Påstanden, som blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, blev afvist. Nedlukninger, der skyldtes covid-19-pandemien i de 14 medlemsstater, hvor EU-producenterne er beliggende, varierede med hensyn til perioder og omfang. Der fandtes faktisk stålproducenter i Unionen, der næsten ikke var berørt af nedlukninger, og som betjente vigtige virksomheder under pandemien, og hvis samlede produktion i 2020 ikke varierede væsentligt i forhold til 2019 ⁽⁴⁷⁾.
- (306) Disse parter fandt, at årsagen til, at EU-erhvervsgrenen mistede markedsandele, var de lavere mængder, der var til rådighed til salg, som følge af lavere kapacitetsudnyttelsesgrader og en reduceret produktion, der skyldtes nedlukning af anlæg under covid-19-pandemien eller uudnyttet kapacitet. Kommissionen var uenig. I en situation med faldende forbrug (jf. tabel 1) vandt dumpingimporten flere markedsandele end EU-erhvervsgrenen, som samlet set var i stand til at betjene markedet yderligere.
- (307) Flere parter anførte, at importen fra Tyrkiet og Rusland dækkede et uopfyldt behov på EU-markedet som følge af produktionsnedlukninger i Unionen forårsaget af covid-19-pandemien, hvilket medførte knaphed. Kommissionen afviste denne påstand. Kommissionen bemærkede, at størstedelen af stigningen i importen fra de pågældende lande, målt i mængder og markedsandele, fandt sted i 2018 og 2019, dvs. før covid-19-pandemien. Desuden var virkningen af covid-19-betingede produktionsnedlukninger generelt begrænset som forklaret i betragtning 305 og varierede blandt EU-producenterne. Under alle omstændigheder ville covid-19-relaterede nedlukninger aldrig kunne retfærdiggøre de pågældende landes dumpingpraksis. Disse bemærkninger blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, dog uden nye beviser eller begrundelser og blev således afvist.
- (308) CIB og en række eksporterende producenter fremførte også, at den kvartalsvise analyse af priser og omkostninger i klagen (se betragtning 260) ville vise, at EU-erhvervsgrenen, navnlig i første kvartal af 2020, i høj grad var tabsgivende. Dette ville underbygge påstanden om, at tvungne fabriksnedlukninger i Unionen var årsagen til den ringe rentabilitet i undersøgelsesperioden (snarere end dumpingimporten).

⁽⁴⁷⁾ Jf. f.eks. de ikke-fortrolige sagsakter i t21.005684 (Marcegaglia Carbon Steel Spa).

- (309) Kommissionen bemærkede, at konklusionerne i disse parter egen analyse af de specifikke oplysninger i klagen allerede viste en dramatisk forværring af fortjenesten mellem tredje og fjerde kvartal af 2019 (fra 1,22 % til -1,96 %), dvs. før covid-19-pandemien, og også en meget markant forbedring af EU-erhvervsgrenens rentabilitet i andet kvartal af 2020 til et niveau (-0,45 %), der kan sammenlignes med det, der angiveligt blev opnået i tredje kvartal af 2020 — mens parterne fremhævede, at nedlukningen begyndte i marts 2020⁽⁴⁸⁾. Den fandt, at både det kraftige fald i rentabiliteten i sidste kvartal af 2019, dvs. før enhver tvungen fabriksnedlukning som følge af covid-19-pandemien, og den kraftige rentabilitetsforbedring i andet kvartal af 2020 er i modstrid med påstanden om, at denne analyse ville underbygge påstanden om virkningen af de tvungne nedlukninger. Påstanden blev derfor ikke anset for underbygget på overbevisende måde.
- (310) GOR anførte, at en række covid-relaterede konklusioner, der er sammenfattet i en undersøgelse, var årsagen til forværringen af EU-erhvervsgrenens situation i undersøgelsesperioden⁽⁴⁹⁾. Disse konklusioner vedrører den langsomme genrejsning i euroområdet sammenlignet med Kina, indvirkningen af forsyningsknaphed på kort sigt på fremstillingsindustrien og forskellene mellem sektorerne for så vidt angår genrejsningen efter covid-19-pandemien. Påstanden afvises af de årsager, der er forklaret i betragtning 306, og på grund af undersøgelsens art, som fokuserer på sektorer, der ikke er knyttet til rustbestandigt stål.

5.2.8. Priserne på varmvalsede produkter i oprullet stand

- (311) Nogle parter anførte, at EU-producenterne led under et »pres på kostprisen« som følge af prisudsvingene på varmvalsede produkter i oprullet stand, som ifølge markedsoplysninger blev dyrere i anden halvdel af 2020. De fleste EU-producenter er vertikalt integrerede, og prisen på varmvalsede produkter i oprullet stand på det frie marked havde ingen indvirkning på deres produktionsomkostninger for rustbestandigt stål. Kommissionen afviste påstanden.

5.2.9. EU-erhvervsgrenens konkurrencemæssige situation

- (312) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOR, at den stigning i markedsandele, som Republikken Korea og Taiwan havde opnået, viste, at EU-erhvervsgrenen ikke var tilstrækkelig konkurrencedygtig.
- (313) Kommissionen bemærkede, at en øget tilstedeværelse af import ikke er et tegn på en indenlandsk erhvervsgrens konkurrencemæssige situation. Den bemærkede også, at den absolutte importmængde fra disse to lande og i endnu højere grad stigningen heraf i den betragtede periode var begrænset i forhold til importen fra de pågældende lande. Påstanden blev derfor afvist.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (314) På baggrund af ovenstående konstaterede Kommissionen en årsagssammenhæng mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra Rusland og Tyrkiet. Stigningen i dumpingimporten fra de pågældende lande faldt sammen med en forværring af EU-erhvervsgrenens situation. Lavprisimporten fra Tyrkiet og Rusland steg eksponentielt og forhindrede EU-erhvervsgrenen i at øge salgspriser og -mængder efter antiomgåelsesundersøgelsen vedrørende importen fra Kina. Hvad angår priser underbød dumpingimporten fra de pågældende lande konstant EU-erhvervsgrenens salgspriser på EU-markedet og skabte under alle omstændigheder et betydeligt pristryk og forhindrede EU-erhvervsgrenen i at fastsætte sine priser på et bæredygtigt niveau, der var nødvendigt for at kunne opnå rimelige fortjenstmargener.
- (315) Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation fra den skadevoldende virkning af dumpingimporten. Den konstaterede, at faktorer, som f.eks. udviklingen i den bundne anvendelse og visse investeringer, ikke bidrog til den forvoldte skade. Virkningen af faktorer, herunder bl.a. importen fra andre tredjelande, EU-producenternes eksport, udviklingen i efterspørgslen, covid-19-pandemien og priserne på varmvalsede produkter i oprullet stand var generelt begrænset.

⁽⁴⁸⁾ CIB's indlæg t21.006224, tabellen i punkt 34.

⁽⁴⁹⁾ Resultaterne kan findes i undersøgelsen »Impacts of the COVID-19 pandemic on EU industries«, som Europa-Parlamentets Udvalg om Industri, Forskning og Energi (ITRE-udvalget) har anmodet om, og som findes på [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662903/IPOL_STU\(2021\)662903_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662903/IPOL_STU(2021)662903_EN.pdf).

- (316) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at dumpingimporten fra de pågældende lande forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, og at de øvrige faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, ikke svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

- (317) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.

6.1. Skadesmargen

- (318) Skaden ville blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne opnå en målfortjeneste ved at sælge til en målpris som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2c og 2d.
- (319) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, har Kommissionen taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af målfortjenesten: rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra det undersøgte land, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne fortjenstmargen bør ikke være lavere end 6 %.
- (320) Klageren anførte, at målfortjenesten mindst burde være den samme som i den tidligere sag om rustbestandigt stål (Kina) (7,4 %). En EU-producent foreslog 15 %. Nogle parter hævdede, at klagerens fortjenstniveau var for højt.
- (321) Kommissionen konstaterede, at EU-erhvervsgrenen i 2017 var i stand til at opnå en gennemsnitlig fortjeneste på 6,2 %. Selv om der endnu ikke var blevet indført antidumpingforanstaltninger over for importen af rustbestandigt stål fra Kina, var mængden af dumpingimport fra Kina allerede faldet i 2017 som følge af indledningen af antidumpingundersøgelsen i december 2016. Desuden var importniveauet fra Rusland og Tyrkiet i det pågældende år stadigvæk forholdsvis lavt (jf. tabel 2).
- (322) Kommissionen vurderede også årene forud for den betragtede periode, men disse blev ikke fundet hensigtsmæssige på grund af den tilstrømning af dumpingimport fra Kina, der påvirkede EU-erhvervsgrenen. Kommissionen noterede sig den målfortjeneste, der var blevet anvendt i den tidligere sag om rustbestandigt stål (Kina), som dog stammer fra 2008.
- (323) Kommissionen besluttede derfor at anvende den vejede gennemsnitlige fortjeneste på 6,2 %, der blev opnået i 2017, som det mest hensigtsmæssige grundlag for beregningen af målfortjenesten i den foreliggende sag.
- (324) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, fremlagde to EU-producenter dokumentation for, at deres investeringer, forskning og udvikling (FoU) og innovation i den betragtede periode ville have været højere under normale konkurrencevilkår. Baseret på virksomhedernes dokumentation, som kunne afstemmes med virksomhedernes indberetningsværktøjer og regnskabssystemer, accepterede Kommissionen påstandene. For at afspejle dette i målfortjenesten beregnede Kommissionen forskellen mellem investeringsudgifter, FoU-udgifter og innovationsudgifter under normale konkurrencevilkår som fastsat af EU-erhvervsgrenen og kontrolleret af Kommissionen med faktiske innovationsudgifter i den betragtede periode. Disse forskelle, der er udtrykt i procent af omsætningen, var på henholdsvis 0,02 % og 0,35 %. Disse procentsatser blev lagt til basisfortjenesten på 6,2 %, hvilket førte til en endelig målfortjeneste på mellem 6,20 % og 6,55 %.
- (325) Endelig vurderede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2d, de fremtidige omkostninger, der følger af multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt af ILO-konventioner opført i bilag Ia, og som EU-erhvervsgrenen vil pådrage sig i løbet af den periode, hvor foranstaltningen anvendes, i henhold til artikel 11, stk. 2. Ud fra de foreliggende oplysninger (baseret på virksomhedernes regnskabssystemer, deres indberetningsværktøjer og prognoser) fastsatte Kommissionen en ekstraomkostning på mellem 3,05 og 38,78 EUR pr. ton.

- (326) Disse omkostninger omfattede de yderligere fremtidige omkostninger i forbindelse med at sikre overholdelse af EU's emissionshandelssystem (EU ETS). EU ETS er en hjørnesteen i den politik, som Unionen fører med henblik på at overholde multilaterale miljøaftaler. Disse yderligere omkostninger blev beregnet på grundlag af de skønnede EU-emissionskvoter (EUA), som skal erhverves i den periode, hvor foranstaltningerne anvendes (2022-2026). De yderligere omkostninger tog også højde for indirekte CO₂-omkostninger som følge af en stigning i elpriserne i perioden 2022-2026 i forbindelse med EU ETS og EUA's forventede priser.
- (327) På dette grundlag beregnede Kommissionen en ikke-skadevoldende pris for samme vare for EU-erhvervsgrænsen ved at anvende målfortjenstmargenen (jf. betragtning 324) på de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden og derefter lægge justeringerne til i henhold til artikel 7, stk. 2d, for hver enkelt varetype.
- (328) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CIB og flere eksporterende producenter, at de produktionsomkostninger, der blev anvendt som grundlag for beregningen af en ikke-skadevoldende pris, ville være oppustet som følge af en omfordeling af produktionslinjer for visse producenter, jf. betragtning 235. Denne påstand var ikke dokumenteret. Under alle omstændigheder vedrører de omkostningsdata, der blev anvendt i denne undersøgelse, herunder til beregning af en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrænsen, som nævnt i betragtning 295, kun de omkostninger, der er forbundet med produktionen af samme vare, og mikroindikatorer blev kun indsamlet og anvendt for de stikprøveudtagne producenter. Kommissionen bekræftede, at den omfordeling, der er omhandlet i betragtning 235 og 244 vedrører et lille antal producenter uden for stikprøven, og at den derfor kun påvirker de pågældende makroindikatorer som behørigt forklaret. Påstanden afvises derfor.
- (329) Kommissionen fastsatte derefter skadesmargenen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de russiske eksporterende producenter og de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter i Tyrkiet, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud, og den vejede gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.
- (330) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Severstal justeringerne for SA&G-omkostninger og fortjeneste for virksomhedens forretningsmæssigt forbundne forhandleres salgspriser i Unionen analogt med artikel 2, stk. 9, af de samme årsager som nævnt i betragtning 220.
- (331) Som anført i betragtning 221 har Domstolen bekræftet lovligheden af at anvende artikel 2, stk. 9, analogt med henblik på fastsættelse af eksportprisen til beregning af underbud og målprisunderbud⁽⁵⁰⁾. Påstanden blev derfor afvist.
- (332) Skadestærsklen for »andre samarbejdsvillige virksomheder« og for »alle andre virksomheder« er defineret på samme måde som dumpingmargenen for disse virksomheder, jf. betragtning 138 og 182.

6.2. Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang

- (333) På baggrund af ovenstående vurdering bør den endelige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold
Rusland	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %	37,4 %	36,6 %
	Novolipetsk Steel	12,7 %	10,3 %	10,3 %

⁽⁵⁰⁾ Jf. også dom af 22. september 2021, T-753/16, PAO Severstal, ECLI:EU:T:2021:612, præmis 272.

	PAO Severstal	39,8 %	31,3 %	31,3 %
	Alle andre virksomheder	39,8 %	37,4 %	37,4 %
Tyrkiet	MMK Turkey	10,5 %	13,8 %	10,5 %
	Tatmetal	2,4 %	10,1 %	2,4 %
	Tezcan	11,0 %	13,7 %	11,0 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	8,0 %	12,5 %	8,0 %
	Alle andre virksomheder	11,0 %	13,8 %	11,0 %

7. UNIONENS INTERESSER

(334) Kommissionen undersøgte, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende dumping, jf. grundforordningens artikel 21. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

(335) EU-erhvervsgrenen består af 20 producenter i 14 medlemsstater og beskæftiger 9 237 personer. Flertallet af EU-producenterne støttede klagen. Ingen af producenterne modsatte sig indledningen af undersøgelsen.

(336) Som konkluderet i afsnit 4.5.4 og 5.3 forværredes situationen for hele EU-erhvervsgrenen som følge af dumpingimporten fra Rusland og Tyrkiet.

(337) Antidumpingforanstaltninger over for importen fra Rusland og Tyrkiet forventes at genoprette rimelige handelsvilkår på EU-markedet og give EU-erhvervsgrenen mulighed for at opnå et bæredygtigt rentabilitetsniveau for denne kapitalintensive industri. Som følge heraf forventes EU-producenterne at overvinde den skadevoldende situation, investere yderligere og opfylde deres forpligtelser, herunder sociale og miljømæssige forpligtelser.

(338) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil det medføre større tab inden for EU-erhvervsgrenen, bringe dens levedygtighed i fare og sandsynligvis føre til lukning af produktionsanlæg og afskedigelser. Hvis der ikke træffes foranstaltninger, kan det føre til afhængighed af forsyninger fra tredjelande.

(339) Den eksporterende producent Tezcan anførte, at importen af stål allerede er kontrolleret via stålbeskyttelsesforanstaltninger og også vil blive kontrolleret af CBAM-overvågningen ⁽³¹⁾ fra 2023. Andre parter, herunder GOT, indførte tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger som dem, EU-producenterne allerede nyder godt af. Alle disse påstande afvises: den nuværende antidumpingundersøgelse omhandler et særskilt problem, der endnu ikke er omfattet af eksisterende foranstaltninger.

(340) Kommissionen konkluderede derfor, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres foranstaltninger.

7.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

(341) Der var ingen importører, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

⁽³¹⁾ En CO₂-grænsetilpasningsmekanisme («CBAM») har til formål at indføre nye forpligtelser for udenlandske producenter, der eksporterer visse produkter (herunder stål) til Unionen fra 2023.

- (342) Den tyrkiske sammenslutning CIB pegede på forsyningsknapheder, der kunne påvirke importører i Unionen negativt. Kommissionen fandt påstanden ubegrundet, fordi importører og forsyningskæder i tilgift til den rigelige EU-produktion kan drage fordel af import fra mange lande. Desuden er indførelsen af antidumpingforanstaltninger ikke ensbetydende med, at import fra de pågældende lande er forbudt. Foranstaltningernes omfang bør ikke forhindre tyrkiske og russiske stålproducenter i at sælge deres rustbestandige stål i Unionen og til EU-importører til rimelige priser. Påstanden blev afvist.
- (343) CIB fremførte også, at foranstaltninger ville påvirke importørerne i Unionen negativt, fordi importørerne stadig havde svært ved at komme på fode igen efter covid-19-pandemien. Sammenslutningen fremlagde ingen beviser til støtte for påstanden, og den blev derfor afvist. Importørernes manglende samarbejdsvilje betød, at det ikke var muligt for Kommissionen at analysere, om importørerne klarede sig dårligt eller ikke var i stand til at overvælde eventuelle prisstigninger.

7.3. Brugernes interesser

- (344) Der var ingen brugere, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (345) European Association of Automobile Manufacturers indgav en skriftlig anmodning om, at bilfabrikanter i Unionen fritages for enhver foranstaltning, som kan påvirke deres konkurrenceevne negativt. Kommissionen fandt, at den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, stort set ikke anvendes af bilindustrien, og at eventuelle virkninger, som foranstaltninger ville have på denne sektor, derfor kun kunne være uvæsentlige.
- (346) Parter, der repræsenterer de eksporterende producenters interesser, pegede på forsyningsknapheder, der kunne påvirke importører i Unionen negativt. Parterne hævdede, at EU-producenterne havde vanskeligt ved at genoptage deres forretningsaktiviteter og ikke var i stand til at dække en stigende efterspørgsel fra kunderne, navnlig hvad angår tynde materialer, smalle materialer, galvalumematerialer og produkter i oprullet stand på under 10 ton, som EU-producenterne traditionelt ikke ville være villige til at levere. Påstanden var udokumenteret og afvises af de grunde, der er forklaret i betragtning 342.
- (347) Den tyrkiske sammenslutning CIB opfordrede til, at der ikke blev indført foranstaltninger med den begrundelse, at Kommissionen i undersøgelsen af korte syntetiske fibre af polyester i 2007 ⁽³²⁾ fandt, at foranstaltningerne ikke var i Unionens interesse, bl.a. på grund af brugernes lave fortjeneste og deres vanskeligheder med at overvælde prisstigninger og forsyningsproblemer. Påstanden blev afvist. Den del af påstanden, der vedrører forsyningsproblemer, var udokumenteret og afvises af de grunde, der er forklaret i betragtning 342.
- (348) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CIB og en række eksporterende producenter, at anvendelsen af alternative forsyningskilder, der som nævnt i den pågældende betragtning er almindeligt tilgængelige, ville medføre højere købspriser på rustbestandigt stål for brugerne. Kommissionen mindede om, at formålet med antidumpingforanstaltninger er at fjerne urimeligt prisfatsat import fra EU-markedet for at genskabe lige konkurrencevilkår for alle markedsdeltagere. De samme parter satte også spørgsmålstegn ved tilgængeligheden af de alternative kilder, der er nævnt i betragtning 342, idet de amerikanske importører er de højeste bydende på globalt plan. Kommissionen anførte, at importen fra andre lande end de pågældende lande i undersøgelsesperioden havde en markedsandel på 9,9 % på trods af den illoyale konkurrence på EU-markedet fra de pågældende lande, som havde en markedsandel på 12,9 %. Påstanden blev derfor afvist.
- (349) Som nævnt besvarede brugerne ikke brugerspørgeskemaet, og der kunne derfor ikke indhentes oplysninger hos brugerne om deres rentabilitet. I bilag U-1 til klagen fremlagde klagerne en beregning, der viste, at rustbestandigt stål til anvendelse i byggesektoren udgjorde en ubetydelig del af omkostningerne ved den endelige vare. Ifølge Eurofer ville det samme gælde for andre segmenter i aftagerledet ⁽³³⁾.

⁽³²⁾ Kommissionens afgørelse 2007/430/EF af 19. juni 2007 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af korte syntetiske fibre af polyester (PSF) med oprindelse i Malaysia og Taiwan og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (EUT L 160 af 21.6.2007, s. 30).

⁽³³⁾ Se bl.a. Eurofers indlæg i t21.007474.

- (350) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde CIB og flere eksporterende producenter gældende, at disse oplysninger var utilstrækkelige, men de undlod at fremlægge en fornuftig alternativ vurdering af omkostningerne for brugerne. CIB fremførte også, ligesom GOR, at priserne på rustbestandigt stål ville være steget kraftigt efter undersøgelsesperioden, og at denne seneste prisstigning »nødvendigvis« ville have stor indvirkning på brugerne.
- (351) Kommissionen mindede om, at den relevante konsekvensanalyse for brugerne i forbindelse med analysen af Unionens interesser bør være en vurdering af antidumpingtoldens eventuelle indvirkning på disse — ikke virkningen af eventuelle prisstigninger af andre årsager. Brugerne udviste ikke samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen, og Kommissionen var derfor ikke i stand til at analysere virkningen af udviklingen efter undersøgelsesperioden på brugernes situation. Påstanden blev derfor afvist.

7.4. Andre faktorer

- (352) Nogle parter anførte, at stålproducenterne i Unionen konsekvent forsøgte at bevare deres oligopolsituation på EU-markedet og fjerne den internationale konkurrence. De anførte, at EU-producenterne allerede betjente en betydelig del af det frie marked, mens en sådan procentdel ikke omfattede bundne mængder, og frygtede et monopol.
- (353) Kommissionen fandt påstanden om oligopol uberettiget, da der som anført i betragtning 335 er 20 kendte producenter, der tilhører mere end 10 forskellige grupper, og en betydelig import fra tredjelande. Da der ikke foreligger beviser for, at der er tale om konkurrencestridig praksis, er den markedsandel, som EU-erhvervsgruppen i øjeblikket har, irrelevant til støtte for disse påstande om oligopol, endsige et monopol. Kommissionen henviser til sit nylige arbejdsdokument fra sine tjenestegrene ⁽⁵⁴⁾, hvori den bemærkede, at »[i] den seneste konsolideringsbølge bidrog håndhævelsen af fusionskontrollen til at opretholde en dynamisk konkurrence på de europæiske stålmarkeder til gavn for de mange aftagerindustrier, der anvender stål, er afhængige af materialer til overkommelige priser for at konkurrere globalt og beskæftiger millioner af europæere. Ved at forbyde konkurrencebegrænsende fusioner (f.eks. Tata Steel/ThyssenKrupp) eller godkendte fusioner på visse betingelser, som f.eks. strukturelle afhændelser (f.eks. ArcelorMittal/Ilva), sikrede fusionskontrollen, at de europæiske stålindustrier ikke står i en situation med færre valgmuligheder, højere priser eller mindre innovation.« Påstanden blev derfor afvist.

7.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (354) På baggrund af ovenstående fastslog Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af rustbestandigt stål med oprindelse i Rusland og Tyrkiet.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (355) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgruppen yderligere skade. Antidumpingtolden bør fastsættes i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told.
- (356) Kommissionen bemærkede, at Unionen efter indledningen af undersøgelsen på grund af Den Russiske Føderations militære aggression mod Ukraine indførte flere på hinanden følgende pakker af sanktioner mod Rusland, som også påvirkede stålprodukter og/eller stålvirksomheder, der producerer og eksporterer den undersøgte vare efter undersøgelsesperioden. Den seneste pakke af sanktioner, der omfatter den undersøgte vare og/eller de eksporterende producenter, indeholder et forbud mod import af rustbestandigt stål. Dette forbud trådte i kraft den 16. marts 2022 ⁽⁵⁵⁾. Eftersom disse sanktioner er knyttet til den militære aggression og den underliggende geopolitiske situation, er det umuligt at forudsige deres anvendelsesområde, udviklingen heraf og/eller deres

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens arbejdsdokument »Towards Competitive and Clean European Steel«, SWD (2021) 353 final, af 5.5.2021, s. 4-5.

⁽⁵⁵⁾ Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 229 af 31.7.2014, s. 1), som ændret ved forordning (EU) 2022/428 (EUT L 87 I af 15.3.2022, s. 13). Se venligst <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220413> for den konsoliderede udgave af forordning (EU) nr. 833/2014, der indeholder alle ændringer vedrørende pakken af sanktioner.

varighed. Desuden har antidumpingforanstaltningerne en løbetid på fem år. I betragtning af ovennævnte usikkerheder og det forhold, at Rådet til enhver tid kan ændre sanktionernes nøjagtige omfang og varighed yderligere, fandt Kommissionen, at de ikke kan have nogen indvirkning på dens konklusioner i denne procedure.

- (357) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Rusland	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %
	Novolipetsk Steel	10,3 %
	PAO Severstal	31,3 %
	Alle andre virksomheder	37,4 %
Tyrkiet	MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş.	10,5 %
	TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	2,4 %
	Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş.	11,0 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	8,0 %
	Alle andre virksomheder	11,0 %

- (358) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret vedrørende disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.

- (359) Virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽⁵⁶⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, vil der blive offentliggjort en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (360) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

- (361) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

⁽⁵⁶⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

- (362) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og skal i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.
- (363) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

9. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (364) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁷⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (365) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 ⁽⁵⁸⁾ indførte Kommissionen en beskyttelsesforanstaltning for visse stålprodukter i en periode på tre år. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1029 ⁽⁵⁹⁾ blev beskyttelsesforanstaltningen forlænget til den 30. juni 2024. Den pågældende vare er en af de varekategorier, der er omfattet af beskyttelsesforanstaltningen. Når de toldkontingenter, der er fastsat i henhold til beskyttelsesforanstaltningen, er overskredet, vil både tolden ud over kontingentet og antidumpingtolden derfor skulle betales for den samme import. Eftersom en sådan kumulering af antidumpingforanstaltninger med beskyttelsesforanstaltninger kan føre til en større påvirkning af samhandelen end ønskeligt, besluttede Kommissionen at forhindre den samtidige anvendelse af antidumpingtold og told ud over kontingentet for den pågældende vare i beskyttelsestoldens gyldighedsperiode.
- (366) Dette betyder, at når den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/159, finder anvendelse på den pågældende vare og overstiger niveauet for antidumpingtolden i henhold til denne forordning, opkræves der kun den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/159. I perioden med den samtidige anvendelse af beskyttelses- og antidumpingtold suspenderes opkrævningen af den told, der er indført i henhold til nærværende forordning. Når den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2019/159, finder anvendelse på den pågældende vare og er fastsat på et niveau, der er lavere end niveauet for antidumpingtolden i denne forordning, opkræves den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2019/159, i tillæg til forskellen mellem nævnte told og det højere niveau for antidumpingtolden i henhold til denne forordning. Den del af antidumpingtolden, der ikke opkræves, suspenderes.
- (367) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1 i forordning (EU) 2016/1036 —

⁽⁵⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽⁵⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 af 31. januar 2019 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 31 af 1.2.2019, s. 27).

⁽⁵⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1029 af 24. juni 2021 om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 med henblik på at forlænge beskyttelsesforanstaltningen vedrørende importen af visse stålprodukter (EUT L 225 I af 25.6.2021, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsedede produkter af jern eller legeret stål eller ulegeret stål, belagt eller overtrukket ved varmgalvanisering med zink og/eller aluminium og/eller magnesium, også legeret med silicium, kemisk passiveret, med eller uden yderligere overfladebehandling, såsom oliering eller forsegling, og med indhold af kulstof på ikke over 0,5 vægtprocent, aluminium på ikke over 1,1 vægtprocent, niobium på ikke over 0,12 vægtprocent, titan på ikke over 0,17 vægtprocent og vanadium på ikke over 0,15 vægtprocent, som foreligger i oprullet stand, afkortede plader og smalle båndjern, med oprindelse i Rusland og Tyrkiet, og som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7210 41 00, ex 7210 49 00, ex 7210 61 00, ex 7210 69 00, ex 7210 90 80, ex 7212 30 00, ex 7212 50 61, ex 7212 50 69, ex 7212 50 90, ex 7225 92 00, ex 7225 99 00, ex 7226 99 30 og ex 7226 99 70 (Taric-kode: 7210 41 00 20, 7210 41 00 30, 7210 49 00 20, 7210 49 00 30, 7210 61 00 20, 7210 61 00 30, 7210 69 00 20, 7210 69 00 30, 7210 90 80 92, 7212 30 00 20, 7212 30 00 30, 7212 50 61 20, 7212 50 61 30, 7212 50 69 20, 7212 50 69 30, 7212 50 90 14, 7212 50 90 92, 7225 92 00 20, 7225 92 00 30, 7225 99 00 22, 7225 99 00 23, 7225 99 00 41, 7225 99 00 92, 7225 99 00 93, 7226 99 30 10, 7226 99 30 30, 7226 99 70 13, 7226 99 70 93 og 7226 99 70 94.

Følgende varer er udelukket:

- i) varer af rustfrit stål, af silicium-elektrisk stål og af hurtigstål
- ii) varer, der kun er varmvalsedede eller koldvalsedede.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Rusland	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %	C217
	Novolipetsk Steel	10,3 %	C216
	PAO Severstal	31,3 %	C218
	Alle andre virksomheder	37,4 %	C999
Tyrkiet	MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş.	10,5 %	C865
	TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	2,4 %	C866
	Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş.	11,0 %	C867
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	8,0 %	
	Alle andre virksomheder	11,0 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Når den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2019/159, finder anvendelse på fladvalsedede produkter af jern eller legeret stål eller ulegeret stål, belagt eller overtrukket ved varmgalvanisering med zink og/eller aluminium og/eller magnesium, også legeret med silicium, kemisk passiveret, med eller uden yderligere overfladebehandling, såsom oliering eller forsegling, og med indhold af: kulstof på ikke over 0,5 vægtprocent, aluminium på ikke over 1,1 vægtprocent, niobium på ikke over 0,12 vægtprocent, titan på ikke over 0,17 vægtprocent og vanadium på ikke over 0,15 vægtprocent, i oprullet stand, afkortede plader og smalle bånd som omhandlet i artikel 1, stk. 1, og overstiger det tilsvarende værdiniveau for antidumpingtolden, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, opkræves kun den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2019/159.
2. I anvendelsesperioden for stk. 1 suspenderes opkrævningen af den told, der er indført i henhold til nærværende forordning.
3. Når den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2019/159, finder anvendelse på fladvalsedede produkter af jern eller legeret stål eller ulegeret stål, belagt eller overtrukket ved varmgalvanisering med zink og/eller aluminium og/eller magnesium, også legeret med silicium, kemisk passiveret, med eller uden yderligere overfladebehandling, såsom oliering eller forsegling, og med indhold af: kulstof på ikke over 0,5 vægtprocent, aluminium på ikke over 1,1 vægtprocent, niobium på ikke over 0,12 vægtprocent, titan på ikke over 0,17 vægtprocent og vanadium på ikke over 0,15 vægtprocent, i oprullet stand, afkortede plader og smalle bånd som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og fastsat på et niveau, der er lavere end det tilsvarende værdiniveau for den antidumpingtold, som er fastsat i artikel 1, stk. 2, opkræves den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2019/159, i tillæg til forskellen mellem nævnte told og det højeste tilsvarende værdiniveau for den antidumpingtold, der er fastsat i artikel 1, stk. 2.
4. Den del af antidumpingtolden, der ikke opkræves i henhold til stk. 3, suspenderes.
5. De suspensioner, der er omhandlet i stk. 2 og 4, begrænses i tid til anvendelsesperioden for den told på import ud over kontingentet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2019/159.

Artikel 3

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Tyrkiet og pålægge dem en passende vejret gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

- a) den pågældende ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Tyrkiet i undersøgelsesperioden (1. januar 2020-31. december 2020)
- b) denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning og
- c) denne hverken har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige tyrkiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven

Land	Navn	Taric-tillægskode
Tyrkiet	Atakaş Çelik Sanayi Ve Ticaret A.Ş.	C868
Tyrkiet	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	C606
Tyrkiet	Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.Ş.	C869
Tyrkiet	Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve T. A.Ş.	C870
Tyrkiet	Tosyalı Toyo Çelik A.Ş.	C871
Tyrkiet	Yildizdemir Çelik San.A.Ş.	C872